

d) El funcionament i l'organització del Registre Nacional de Biobancs per a Recerca Biomèdica, el qual està adscrit al Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició final quarta.

El punt 2 de la lletra A) de l'annex de la Llei 14/2006, de 26 de maig, de tècniques de reproducció humana assistida, queda redactat en els termes següents:

«2. Fecundació in vitro i injecció intracitoplasmàtica d'espermatozoides amb gàmetes propis o de donant i amb transferència de preembrions.»

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12946 LLEI 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència. («BOE» 159, de 4-7-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

L'article 38 de la Constitució reconeix la llibertat d'empresa en el marc d'una economia de mercat i la seva garantia i protecció pels poders públics, d'acord amb les exigències de l'economia en general i, si s'escau, de la planificació. L'existència d'una competència efectiva entre les empreses constitueix un dels elements definitoris de l'economia de mercat, disciplina l'actuació de les empreses i reassigna els recursos productius a favor dels operadors o les tècniques més eficients. Aquesta eficiència productiva es trasllada al consumidor en la forma preus més baixos o d'un augment de la quantitat oferta dels productes, de la seva varietat i qualitat, amb el consegüent increment del benestar del conjunt de la societat.

En aquest context, hi ha un acord generalitzat respecte a la creixent importància de la defensa de la competència, que s'ha consolidat com un dels elements principals de la política econòmica en l'actualitat. Dins de les polítiques d'oferta, la defensa de la competència complementa altres actuacions de regulació de l'activitat econòmica i és un instrument de primer ordre per promoure la productivitat dels factors i la competitivitat general de l'economia.

Per això, és necessari disposar d'un sistema que, sense intervenir de manera innecessària en la lliure presa de decisions empresarials, permeti disposar dels instru-

ments adequats per garantir el bon funcionament dels processos del mercat.

Amb aquest objecte es va promulgar la Llei 16/1989, de defensa de la competència, de 17 de juliol, sobre la base de la qual s'ha articulat un sistema basat en l'existència de dos òrgans administratius especialitzats d'àmbit nacional per a la lluita contra les pràctiques restrictives de la competència i el control de concentracions econòmiques, el Servei i el Tribunal de Defensa de la Competència.

Des de la seva entrada en vigor, s'han produït modificacions, algunes de gran envergadura, i s'han promulgat diverses normes de desplegament. A més, s'ha aprovat la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència. Finalment, els últims anys s'ha produït una important reforma del marc comunitari de defensa de la competència, que ha fructificat en el nou Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses i, sobretot, en la modernització de la lluita contra les conductes restrictives de la competència centrada en el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència que preveuen els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

En aquest marc, la Llei té per objecte la reforma del sistema espanyol de defensa de la competència per reforçar els mecanismes existents i dotar-lo dels instruments i l'estructura institucional òptima per protegir la competència efectiva en els mercats, tenint en compte el nou sistema normatiu comunitari i les competències de les comunitats autònomes per a l'aplicació de les disposicions relatives a pràctiques restrictives de la competència segons el que disposa la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

Per tot això, la Llei parteix de l'experiència adquirida en els últims quinze anys mitjançant l'aplicació de les normes nacionals i comunitàries de competència i està guiada per cinc principis clars: garantia de la seguretat jurídica dels operadors econòmics, independència de la presa de decisions, transparència i responsabilitat davant la societat dels òrgans administratius encarregats de l'aplicació de la Llei, eficàcia en la lluita contra les conductes restrictives de la competència i recerca de la coherència de tot el sistema i, en particular, d'una adequada imbricació dels diferents plans institucionals que interaccionen en aquest terreny.

II

La Llei s'estructura en cinc títols que regulen, respectivament, les qüestions substantives, els aspectes institucionals, la Comissió Nacional de la Competència, les qüestions procedimentals i el règim sancionador.

El títol primer recull els aspectes substantius dels tres tipus d'instruments principals d'aquesta política: règim aplicable a les conductes restrictives de la competència, principis del control de concentracions i sistema de seguiment i proposta en matèria d'ajudes públiques.

Pel que fa al capítol primer, relatiu a les conductes restrictives de la competència, la Llei introdueix canvis principalment en tres línies. En primer lloc, s'aclareixen i se simplifiquen els diferents tipus d'infracció. En segon lloc, es passa del règim d'autorització singular d'acords prohibits a un sistema d'exempció legal en línia amb el model comunitari. En tercer lloc, s'aclareixen els efectes de l'exempció legal i el tractament de les conductes «de minimis».

Quant als tipus d'infracció, es manté la prohibició dels acords entre empreses i de l'abús de posició de domini,

així com del falsejament de la lliure competència per actes deslleials, i s'aclareix la redacció d'aquest últim tipus. Tanmateix, s'elimina la referència específica a l'abús de dependència econòmica, que està regulat a la Llei 3/1991, de competència deslleial, i, per tant, es pot encarregar en el falsejament de la lliure competència per actes deslleials.

El canvi amb el pas al sistema d'exempció legal, la Llei exclou de la prohibició aquells acords que reuneixin determinats requisits, en línia amb els previstos a les normes comunitàries. En essència, es tracta que les prohibicions no siguin aplicables a les restriccions de la competència proporcionals als beneficis que generen en termes d'eficiència en l'assignació de recursos i, per tant, de benestar general.

El canvi de sistema es completa amb la desaparició de les autoritzacions singulars per part de l'autoritat de competència i, per tant, el pas a l'autoavaluació per part de les empreses de l'encaix legal dels seus propis acords.

Amb la finalitat de reforçar la seguretat jurídica i malgrat que la remissió a les normes comunitàries és substancial a la pràctica de defensa de la competència a Espanya, la Llei es refereix expressament al paper dels reglaments comunitaris d'exempció per categories en l'aplicació de la nova exempció legal en l'àmbit nacional. També es manté la possibilitat que el Govern aprovi aquest tipus d'exempcions per als acords que no afectin el comerç entre estats membres. Així mateix, es preveu un sistema en línia amb el comunitari per a les declaracions d'inaplicabilitat de les prohibicions a una conducta concreta.

Finalment, s'estén a tots els tipus d'infracció previstos en aquest capítol l'exempció de les conductes que resultin de l'aplicació d'una norma amb rang de llei i de les conductes «de minimis», enteses com aquelles que, per la seva menor importància, no són susceptibles d'afectar de manera significativa la competència, amb unes característiques que s'han de concretar mitjançant el corresponent desplegament reglamentari.

Quant al capítol segon, relatiu als aspectes substancials del control de les concentracions econòmiques, la Llei aporta novetats en tres àmbits principals. En primer lloc, aclareix i amplia el concepte de concentració als efectes de control, i estableix un procediment «simplificat» per a les operacions menys susceptibles d'afectar la competència. En segon lloc, flexibiliza el règim de notificació obligatòria amb efecte suspensiu mentre no es dicti resolució favorable de l'Administració. Finalment, reforça la participació de la Comissió Nacional de la Competència en el control de concentracions, hi limita el paper del Govern i concreta els criteris de valoració substantiva que han de guiar les decisions de tots dos òrgans.

Quant al concepte de concentració, la Llei centra la seva definició en l'existència d'un canvi estable en l'estructura de control, «de iure» o «de facto», d'una empresa, i inclou totes les empreses en participació amb «plenes funcions», de manera que unifica així el tractament d'aquelles amb caràcter concentratiu i cooperatiu. A més de revisar-se a l'alça el líndar de quota de mercat i de preveure's un mecanisme per a l'actualització del volum de negocis, s'introdueix un sistema de notificació «simplificada» per a les operacions menys susceptibles d'obstaculitzar el manteniment de la competència efectiva en els mercats, amb una taxa reduïda.

En relació amb la flexibilització del procediment, la Llei manté el règim de notificació obligatòria amb efecte suspensiu però preveu el possible aixecament de l'obligació de suspendre l'execució de la concentració en qualsevol moment del procediment. A més, el tractament de les ofertes públiques d'adquisició d'accions s'alinea amb el comunitari, de manera que l'obligació de suspensió únicament afecta l'exercici dels drets de vot inherents als

títols i no la possibilitat de llançar l'oferta, sempre que es compleixin els terminis de notificació que preveu la Llei.

Pel que fa als criteris de valoració substantiva, la Llei separa clarament els que guien la presa de decisions per part de la Comissió Nacional de la Competència, centrats en el manteniment de la competència efectiva en els mercats, d'aquells en què es pot basar la intervenció del Govern, relacionats amb la protecció de l'interès general de la societat.

Així, d'una banda s'aclareixen els elements que valora la Comissió Nacional de la Competència, amb la sistematització, entre altres de possibles, dels que s'han considerat en els informes del Servei i del Tribunal de Defensa de la Competència fins al moment, i amb explicitació del tractament de les eficiències empresarials i manteniment de la valoració dels aspectes cooperatius o de les restriccions a la competència accessòries a les concentracions. D'altra banda, s'indiquen els criteris de valoració substantiva que han de guiar una decisió del Consell de Ministres diferent de la de la Comissió Nacional de la Competència, i es recull una llista no exhaustiva de criteris concrets.

El capítol tercer s'ocupa de les ajudes públiques. En aquest àmbit es completen les competències de la Comissió Nacional de la Competència, que pot analitzar els criteris de concessió de les ajudes des de la perspectiva de la competència amb la finalitat d'emetre informes i dirigir recomanacions als poders públics. Per això, s'estableixen determinades obligacions d'informació a la Comissió Nacional de la Competència i es preveu expressament la possible participació complementària dels òrgans competents de les comunitats autònomes mitjançant l'emissió d'informes respecte a les ajudes que concedeixin les administracions autonòmiques i locals en l'àmbit territorial de la seva competència. Tot això, evidentment, sense perjudici del sistema de control per part de la Comissió Europea que preveu la normativa comunitària.

El títol segon s'ocupa de l'esquema institucional. El capítol primer es refereix als òrgans administratius competents per a l'aplicació d'aquesta Llei, amb una novetat principal, la creació en l'àmbit estatal d'una institució única i independent del Govern, la Comissió Nacional de la Competència, que integra els actuals Servei i Tribunal de Defensa de la Competència que desapareixen. La Comissió Nacional de la Competència presenta una estructura piramidal centrada en l'existència de dos òrgans separats, la Direcció d'Investigació i el Consell, que realitzen amb independència les seves respectives funcions d'instrucció i resolució sota la supervisió i coordinació del president, recolzat en un conjunt de serveis comuns. Al capítol segon es preveuen mecanismes per a la coordinació de tots els òrgans administratius que intervenen en l'aplicació de la Llei, així com la coordinació amb els reguladors sectorials, per tal de vetllar per la coherència de la política de competència, l'eficiència en l'assignació dels recursos públics i la seguretat jurídica dels operadors econòmics.

En última instància, s'estableixen pautes per guiar les relacions entre els diferents òrgans que, naturalment, es poden veure complementades pels mecanismes informals que es puguin establir amb vista a aconseguir l'adequada coordinació en l'exercici diari de les seves respectives competències. A més, s'estableixen mecanismes per a la cooperació amb els òrgans jurisdiccionals en els processos d'aplicació de les normes de competència.

El títol tercer es refereix a la Comissió Nacional de la Competència, òrgan encarregat d'aplicar aquesta Llei, promoure i protegir el manteniment d'una competència efectiva a tots els sectors productius i a tot el territori nacional. En aquest àmbit, la Llei s'estructura en dos capítols: el primer regula els aspectes generals de la Comissió Nacional de la Competència i el segon els òrgans de direcció.

Quant als aspectes generals, recollits al capítol primer, la Llei especifica en primer lloc la naturalesa jurídica i el règim de funcionament de la nova Comissió Nacional de la Competència, i en detalla la composició i els recursos econòmics. En segon lloc, es recullen les funcions de la nova Comissió Nacional de la Competència, tant instructores, resolutòries i d'arbitratge com consultives i de promoció i harmonització de la defensa de la competència en els mercats. Finalment, s'inclou una secció sobre la transparència i responsabilitat social de la Comissió Nacional de la Competència, en què s'incideix en la publicitat de totes les seves actuacions, així com en l'especial responsabilitat davant la societat per la seva actuació.

Pel que fa al capítol segon, relatiu als òrgans de direcció de la Comissió Nacional de la Competència, dos principis fonamentals regeixen el seu disseny: la independència de criteri d'aquesta institució respecte al Govern i la separació entre instrucció i resolució. Aquests principis s'han de conjugar a més amb la necessitat de coordinar adequadament les actuacions dels òrgans encarregats de la instrucció i resolució, així com d'assegurar l'eficàcia de la política de competència com a instrument de política econòmica.

Per això, la Llei especifica el règim de nomenament i cessament dels òrgans de direcció de la Comissió Nacional de la Competència, orientat a garantir la seva independència en la presa de decisions i, alhora, la responsabilitat davant la societat per elles.

D'altra banda, la Llei estableix la independència en l'exercici de les funcions d'instrucció o proposta i resolució per part de la Direcció d'Investigació i del Consell de la Comissió Nacional de la Competència. No obstant això, preserva la unitat d'actuació i coordinació de tots els serveis i òrgans sota la direcció del president de la Comissió Nacional de la Competència, que compta amb àmplies funcions, entre altres, el comandament de tot el personal, els plans plurianuals d'inspecció i presidir el Consell de Defensa de la Competència.

La tasca de resolució del Consell se centra en l'adopció de decisions sobre la base de les propostes de la Direcció d'Investigació en relació amb els expedients sancionadors o de control de concentracions. En l'àmbit de conductes restrictives de la competència, el Consell és competent tant per acordar l'arxivament o el sobreseïment de les actuacions i resoldre la terminació convencional, com per declarar la prohibició i imposar les sancions corresponents i acordar la imposició de mesures cautelars.

Per la seva banda, la tasca instructora de la Direcció d'Investigació se centra en la incoació i tramitació dels expedients, l'elevació de propostes al Consell de la Comissió Nacional de la Competència, l'elaboració d'informes i l'assignació d'expedients amb altres òrgans.

El títol quart regula els diferents procediments tant per conductes prohibides com de control de concentracions. En aquest àmbit, la reforma es guia per la recerca de l'equilibri entre els principis de seguretat jurídica i eficàcia administrativa. Així, se simplifiquen notablement els procediments i se separa amb claredat la instrucció i la pura resolució, amb la qual cosa s'elimina la possible duplicació d'actuacions i els recursos administratius contra actes que posin fi al procediment.

El capítol primer recull les disposicions comunes als procediments de conductes restrictives, mesures cautelars i control de concentracions. En concret, es detallen les normes relatives a terminis màxims per a les resolucions corresponents als procediments especials que preveu aquesta Llei, així com les facultats de la Comissió Nacional de la Competència per recollir informació, fer inspeccions i vigilar el compliment de les obligacions derivades de la llei i els recursos que són procedents.

El capítol segon regula el procediment sancionador per conductes restrictives, amb una fase d'instrucció per

part de la Direcció d'Investigació en què es fan tots els actes necessaris per a l'aclariment dels fets i es garanteix la contradicció i el dret de defensa dels denunciats. Després de l'elevació del corresponent informe proposat, el Consell ha d'adoptar una resolució, realitzades les actuacions complementàries de la instrucció que consideri necessàries, les consultes previstes per la normativa vigent i, si s'escau, una vista. En línia amb la normativa comunitària, la Llei introdueix la possibilitat que en aquesta resolució s'imposin condicions estructurals.

En aquest àmbit, es pot assenyalar la flexibilització del règim de terminació convencional, centrat en la proposta de compromisos per part del presumpte infractor, la negociació amb la Direcció d'Investigació i l'elevació al Consell d'una proposta de resolució, sempre abans de l'informe proposat, que pot ser adoptada sense necessitat de disposar de l'acord de la resta d'interessats de l'expedient.

Quant a les mesures cautelars, la Llei flexibilitza i agilita el sistema per al seu acord, en qualsevol moment del procediment i sense termini màxim de durada.

El capítol tercer es refereix al procediment de control de concentracions. En aquest àmbit, la Llei manté les dues fases del procediment i els reduïts terminis que caracteritzen el sistema a Espanya, però assigna la competència per a la seva instrucció i resolució a la Comissió Nacional de la Competència. En la primera fase, que durarà un mes com a màxim, s'analitzaran i aprovaran les operacions que no plantegin problemes de competència. En la segona fase es farà una anàlisi més detallada de l'operació, amb la participació de tercers interessats, amb la finalitat que el Consell de la Comissió Nacional de la Competència adopti la resolució final.

En el procediment davant la Comissió Nacional de la Competència es preveu, al costat de la imposició de condicions, la presentació de compromisos per part dels notificants per resoldre els possibles problemes de competència derivats de la concentració, així com la possible consulta a tercers interessats sobre aquests.

En el cas que la resolució del Consell sigui de prohibició o subordinació a compromisos o condicions, el ministre d'Economia i Hisenda disposa d'un termini de quinze dies per elevar la concentració al Consell de Ministres per a la seva intervenció. L'acord final del Consell de Ministres, degudament motivat, que pot autoritzar amb condicions o sense la concentració, s'ha d'adoptar en un termini màxim d'un mes després de l'elevació de l'expedient, i se'n pot sol·licitar un informe a la Comissió Nacional de la Competència.

Finalment, el títol cinquè recull el règim sancionador. En aquest àmbit, la Llei suposa un important avanç en seguretat jurídica perquè fa una graduació de les diverses infraccions previstes per aquesta i aclareix les sancions màximes de cada tipus, fixades en termes d'un percentatge del volum de vendes totals dels infractors. Així mateix, s'especificuen els criteris que han de determinar la multa concreta en cada cas, en línia amb les tendències actuals en l'àmbit europeu. A més, es preveu la publicitat de totes les sancions imposades en aplicació de la llei, cosa que reforça el poder dissuasiu i exemplar de les resolucions que s'adoptin.

També s'introdueix un procediment de clemència, semblant al vigent en l'àmbit comunitari, en virtut del qual s'exonera del pagament de la multa les empreses que, havent format part d'un càrtel, en denunciïn l'existència i aportin proves substantives per a la investigació, sempre que cessin en la seva conducta infractora i no hagin estat els instigadors de la resta de membres de l'acord prohibit. Igualment, l'import de la multa es pot reduir per a les empreses que col·laborin però no compleixin els requisits per a l'exempció total.

La Llei es completa amb onze disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una derogatòria i tres

disposicions finals. En particular, mitjançant les disposicions addicionals s'introdueixen modificacions en determinades normes jurisdiccionals i processals amb la finalitat d'articular adequadament l'aplicació privada de les normes de competència per part dels òrgans mercantils, una de les principals aportacions d'aquesta Llei.

Així, la disposició addicional primera estableix, en aplicació de la Llei orgànica del poder judicial, la competència dels jutges mercantils en l'aplicació dels articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència, en línia amb el que preveu la normativa comunitària en relació amb els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea. D'altra banda, la disposició addicional segona modifica la Llei d'enjudiciament civil amb la finalitat de preveure expressament la participació dels òrgans nacionals i comunitaris de competència com «amicus curiae» en els procediments d'aplicació de la normativa de competència per part de la jurisdicció competent, així com diversos mecanismes d'informació per permetre l'adequada cooperació dels òrgans administratius amb els judicials. Finalment, es preveu la possible suspensió dels procediments judicials en determinades circumstàncies, quan el jutge competent consideri necessari conèixer el pronunciament administratiu per dictar una sentència definitiva en aplicació de les normes nacionals i comunitàries de competència.

Finalment, la disposició addicional setena modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per aclarir el règim de recursos contra les resolucions dels òrgans nacionals i autonòmics de competència, així com el procediment d'autorització judicial per al cas en què hi hagi oposició a una inspecció realitzada en aplicació d'aquesta Llei.

TÍTOL I

De la defensa de la competència

CAPÍTOL I

De les conductes prohibides

Article 1. *Conductes col·lusòries.*

1. Es prohibeix qualsevol acord, decisió o recomanació col·lectiva, o pràctica concertada o conscientment paral·lela, que tingui per objecte, produeixi o pugui produir l'efecte d'impedir, restringir o falsejar la competència en tot o part del mercat nacional i, en particular, els que consisteixin en:

- La fixació, de manera directa o indirecta, de preus o altres condicions comercials o de servei.
- La limitació o el control de la producció, la distribució, el desenvolupament tècnic o les inversions.
- El repartiment del mercat o de les fonts d'aprovisionament.
- L'aplicació, en les relacions comercials o de servei, de condicions desiguals per a prestacions equivalents que col·loquin uns competidors en situació desavantatjosa davant d'altres.
- La subordinació de la subscripció de contractes a l'acceptació de prestacions suplementàries que, per la seva naturalesa o d'acord amb els usos de comerç, no tinguin relació per aquests contractes.

2. Són nuls de ple dret els acords, decisions i recomanacions que, estant prohibits en virtut del que disposa l'apartat 1, no estiguin emparats per les exempcions que preveu aquesta Llei.

3. La prohibició de l'apartat 1 no s'aplica als acords, decisions, recomanacions i pràctiques que contribueixin a

millorar la producció o la comercialització i distribució de béns i serveis o a promoure el progrés tècnic o econòmic, sense que sigui necessària cap decisió prèvia a aquest efecte, sempre que:

- Permetin als consumidors o usuaris participar de manera equitativa dels seus avantatges.
- No imposin a les empreses interessades restriccions que no siguin indispensables per a la consecució d'aquells objectius, i
- No consentin a les empreses participis la possibilitat d'eliminar la competència respecte a una part substancial dels productes o serveis previstos.

4. La prohibició de l'apartat 1 no s'aplica als acords, decisions o recomanacions col·lectives, o pràctiques concertades o conscientment paral·leles que compleixin les disposicions establertes en els reglaments comunitaris relatius a l'aplicació de l'apartat 3 de l'article 81 del Tractat CE a determinades categories d'acords, decisions d'associacions d'empresa i pràctiques concertades, fins i tot quan les corresponents conductes no puguin afectar el comerç entre els estats membres de la UE.

5. Així mateix, el Govern pot declarar mitjançant reial decret l'aplicació de l'apartat 3 del present article a determinades categories de conductes, amb l'informe previ del Consell de Defensa de la Competència i de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 2. *Abús de posició dominant.*

1. Queda prohibida l'explotació abusiva per una o diverses empreses de la seva posició de domini en tot o en part del mercat nacional.

2. L'abús pot consistir, en particular, en:

- La imposició, de manera directa o indirecta, de preus o altres condicions comercials o de serveis no equitatius.
- La limitació de la producció, la distribució o el desenvolupament tècnic en perjudici injustificat de les empreses o dels consumidors.
- La negativa injustificada a satisfer les demandes de compra de productes o de prestació de serveis.
- L'aplicació, en les relacions comercials o de serveis, de condicions desiguals per a prestacions equivalents, que col·loqui uns competidors en situació desavantatjosa davant d'altres.
- La subordinació de la subscripció de contractes a l'acceptació de prestacions suplementàries que, per la seva naturalesa o d'acord amb els usos de comerç no tinguin relació amb els contractes esmentats.

3. La prohibició que preveu aquest article s'aplica en els casos en què la posició de domini en el mercat d'una o diverses empreses s'hagi establert per disposició legal.

Article 3. *Falsejament de la lliure competència per actes deslleials.*

La Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes coneixen, en els termes que estableix aquesta Llei per a les conductes prohibides, dels actes de competència deslleial que per falsejar la lliure competència afectin l'interès públic.

Article 4. *Conductes exemptes per llei.*

1. Sense perjudici de l'eventual aplicació de les disposicions comunitàries en matèria de defensa de la competència, les prohibicions d'aquest capítol no s'apliquen a les conductes que resultin de l'aplicació d'una llei.

2. Les prohibicions d'aquest capítol s'apliquen a les situacions de restricció de competència que derivin de

l'exercici d'altres potestats administratives o siguin causades per l'actuació dels poders públics o les empreses públiques sense l'esmentada empara legal.

Article 5. *Conductes de menor importància.*

Les prohibicions recollides als articles 1 a 3 d'aquesta Llei no s'apliquen a les conductes que, per la seva escassa importància, no siguin capaces d'afectar de manera significativa la competència. Per reglament s'han de determinar els criteris per a la delimitació de les conductes de menor importància, atenent, entre altres, la quota de mercat.

Article 6. *Declaracions d'inaplicabilitat.*

Quan així ho requereixi l'interès públic, la Comissió Nacional de la Competència, mitjançant decisió adoptada d'ofici, pot declarar, amb l'informe previ del Consell de Defensa de la Competència, que l'article 1 no és aplicable a un acord, decisió o pràctica, o bé perquè no es compleixen les condicions de l'apartat 1, o bé perquè es compleixen les condicions de l'apartat 3 de l'article esmentat. La declaració d'inaplicabilitat també es pot realitzar respecte a l'article 2 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II

De les concentracions econòmiques

Article 7. *Definició de concentració econòmica.*

1. Als efectes que preveu aquesta Llei s'entén que es produeix una concentració econòmica quan tingui lloc un canvi estable del control de la totalitat o part d'una o diverses empreses com a conseqüència de:

- a) La fusió de dues o més empreses anteriorment independents, o
- b) L'adquisició per una empresa del control sobre la totalitat o una part d'una o diverses empreses.
- c) La creació d'una empresa en participació i, en general, l'adquisició del control conjunt sobre una o diverses empreses, quan aquestes exerceixin de forma permanent les funcions d'una entitat econòmica autònoma.

2. A aquests efectes, el control resulta dels contractes, drets o qualsevol altre mitjà que, tenint en compte les circumstàncies de fet i de dret, confereixin la possibilitat d'exercir una influència decisiva sobre una empresa i, en particular, mitjançant:

- a) drets de propietat o d'ús de la totalitat o de part dels actius d'una empresa,
- b) contractes, drets o qualsevol altre mitjà que permeti influir decisivament sobre la composició, les deliberacions o les decisions dels òrgans de l'empresa.

En tot cas, es considera que existeix aquest control quan es donin els supòsits previstos a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. No tenen la consideració de concentració:

- a) La mera redistribució de valors o actius entre empreses d'un mateix grup.
- b) La tinença amb caràcter temporal de participacions que hagin adquirit en una empresa per a la seva revenda per part d'una entitat de crèdit o una altra entitat financera o companyia d'assegurances l'activitat normal de la qual inclogui la transacció i negociació de títols per compte propi o per compte de tercers, sempre que els drets de vot inherents a aquestes participacions no s'exerceixin per tal de determinar el comportament competitiu

de l'empresa o només s'exerceixin amb la finalitat de preparar la realització de la totalitat o de part de l'empresa o dels seus actius o la realització de les participacions, i sempre que aquesta realització es produeixi en el termini d'un any des de la data de l'adquisició. Amb caràcter excepcional, la Comissió Nacional de la Competència pot ampliar aquest termini prèvia sol·licitud quan aquestes entitats o societats justifiquin que no ha estat raonablement possible procedir a la realització en el termini establert.

c) Les operacions realitzades per societats de participació financera en el sentit de l'apartat 3 de l'article 5 de la quarta Directiva 78/660/CEE del Consell, de 25 de juliol de 1978, que adquireixin amb caràcter temporal participacions en altres empreses, sempre que els drets de vot inherents a les participacions només siguin exercits per mantenir el ple valor d'aquestes inversions i no per determinar el comportament competitiu de les esmentades empreses.

d) L'adquisició de control per una persona en virtut d'un mandat conferit per l'autoritat pública d'acord amb la normativa concursal.

Article 8. *Àmbit d'aplicació.*

1. El procediment de control que preveu aquesta Llei s'aplica a les concentracions econòmiques quan hi concorri almenys una de les dues circumstàncies següents:

a) Que com a conseqüència de la concentració s'adquireixi o s'incrementi una quota igual o superior al 30 per cent del mercat rellevant de producte o servei en l'àmbit nacional o en un mercat geogràfic definit dins d'aquest.

b) Que el volum de negocis global a Espanya del conjunt dels participants superi en l'últim exercici comptable la quantitat de 240 milions d'euros, sempre que almenys dos dels participants realitzin individualment a Espanya un volum de negocis superior a 60 milions d'euros.

2. Les obligacions previstes en aquesta Llei no afecten les concentracions de dimensió comunitària tal com es defineixen en el Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener, sobre el control de les concentracions entre empreses, llevat que la concentració hagi estat objecte d'una decisió de remissió per la Comissió Europea a Espanya d'acord amb el que estableix el Reglament esmentat.

Article 9. *Obligació de notificació i suspensió de l'execució.*

1. Les concentracions econòmiques que entrin en l'àmbit d'aplicació de l'article anterior s'han de notificar a la Comissió Nacional de la Competència prèviament a la seva execució.

2. La concentració econòmica no es pot executar fins que no s'hagi dictat i sigui executiva l'autorització expressa o tàcita de l'Administració en els termes que preveu l'article 38, excepte en cas d'aixecament de la suspensió.

3. Els apartats anteriors no impedeixen fer una oferta pública d'adquisició d'accions admeses a negociació en una borsa de valors autoritzada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors que sigui una concentració econòmica subjecta a control d'acord amb el que preveu aquesta Llei, sempre que:

- a) la concentració sigui notificada a la Comissió Nacional de la Competència en el termini de cinc dies des que es presenta la sol·licitud de l'autorització de l'oferta a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en cas que no hagi estat notificada amb anterioritat, i

b) el comprador no exerceixi els drets de vot inherents als valors en qüestió o només els exerceixi per salvaguardar el valor íntegre de la seva inversió sobre la base d'una dispensa concedida per la Comissió Nacional de la Competència.

4. Estan obligats a notificar:

a) Conjuntament les parts que intervinguin en una fusió, en la creació d'una empresa en participació o en l'adquisició del control conjunt sobre la totalitat o part d'una o diverses empreses.

b) Individualment, la part que adquireixi el control exclusiu sobre la totalitat o part d'una o diverses empreses.

5. En cas que una concentració subjecta a control segons el que preveu aquesta Llei no hagi estat notificada a la Comissió Nacional de la Competència, aquesta, d'ofici, ha de requerir les parts obligades a notificar perquè efectuin la corresponent notificació en un termini no superior a vint dies a comptar de la recepció del requeriment.

No es beneficien del silenci positiu previst a l'article 38 les concentracions notificades a requeriment de la Comissió Nacional de la Competència.

Transcorregut el termini per notificar sense que s'hagi produït la notificació, la Direcció d'Investigació pot iniciar d'ofici l'expedient de control de concentracions, sense perjudici de l'aplicació de les sancions i multes coercitives previstes als articles 61 a 70.

6. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència pot acordar l'aixecament de la suspensió de l'execució de la concentració a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, a proposta de la Direcció d'Investigació i prèvia sol·licitud motivada.

La resolució s'ha de dictar prèvia ponderació, entre altres factors, del perjudici que causaria la suspensió de l'execució a les empreses participants en la concentració i del que l'execució de l'operació causaria a la lliure competència.

L'aixecament de la suspensió de l'execució pot estar subordinat al compliment de condicions i obligacions que garanteixin l'eficàcia de la decisió que finalment s'adopti.

Article 10. Criteris de valoració substantiva.

1. La Comissió Nacional de la Competència ha de valorar les concentracions econòmiques atenent la possible obstaculització del manteniment d'una competència efectiva en tot o en part del mercat nacional.

En concret, la Comissió Nacional de la Competència ha d'adoptar la seva decisió atenent, entre altres, els elements següents:

- l'estructura de tots els mercats rellevants,
- la posició en els mercats de les empreses afectades, la seva fortalesa econòmica i financera,
- la competència real o potencial d'empreses situades dins o fora del territori nacional,
- les possibilitats d'elecció de proveïdors i consumidors, el seu accés a les fonts de subministrament o als mercats,
- l'existència de barreres per a l'accés als esmentats mercats,
- l'evolució de l'oferta i de la demanda dels productes i serveis de què es tracti,
- el poder de negociació de la demanda o de l'oferta i la seva capacitat per compensar la posició en el mercat de les empreses afectades,
- les eficiències econòmiques derivades de l'operació de concentració i, en particular, la contribució que la concentració pugui aportar a la millora dels sistemes de producció o comercialització, així com la competitivitat

empresarial, i la mesura que les esmentades eficiències siguin traslladades als consumidors intermedis i finals, en concret, en forma d'una més gran o millor oferta i de preus inferiors.

2. En la mesura que la creació d'una empresa en participació subjecta al control de concentracions tingui per objecte o efecte coordinar el comportament competitiu d'empreses que continuïn sent independents, la coordinació es valora en funció del que estableixen els articles 1 i 2 d'aquesta Llei.

3. Si s'escau, en la valoració d'una concentració econòmica es poden entendre compreses determinades restriccions a la competència accessòries, directament vinculades a l'operació i necessàries per a la seva realització.

4. El Consell de Ministres, als efectes del que preveu l'article 60 d'aquesta Llei, pot valorar les concentracions econòmiques atenent criteris d'interès general diferents de la defensa de la competència.

En particular, s'entenen com a tals els següents:

- defensa i seguretat nacional,
- protecció de la seguretat o salut públiques,
- lliure circulació de béns i serveis dins el territori nacional,
- protecció del medi ambient,
- promoció de la investigació i el desenvolupament tecnològics,
- garantia d'un adequat manteniment dels objectius de la regulació sectorial.

CAPÍTOL III

De les ajudes públiques

Article 11. Ajudes públiques.

1. La Comissió Nacional de la Competència, d'ofici o a instància de les administracions públiques, pot analitzar els criteris de concessió de les ajudes públiques en relació amb els seus possibles efectes sobre el manteniment de la competència efectiva en els mercats amb la finalitat de:

- Emetre informes respecte als règims d'ajudes i les ajudes individuals.
- Dirigir a les administracions públiques proposades conduents al manteniment de la competència.

2. En tot cas, la Comissió Nacional de la Competència ha d'emetre un informe anual sobre les ajudes públiques concedides a Espanya, que té caràcter públic en els termes previstos a l'article 27.3.b) d'aquesta Llei.

3. Als efectes de la realització dels informes i les propostes previstos als apartats 1 i 2 d'aquest article, l'òrgan responsable de la notificació a la Comissió Europea ha de comunicar a la Comissió Nacional de la Competència:

- els projectes d'ajudes públiques inclosos en l'àmbit d'aplicació dels articles 87 i 88 del Tractat CE, en el moment de la notificació a la Comissió Europea.
- les ajudes públiques concedides a l'empesa de reglaments comunitaris d'exempció, així com els informes anuals recollits a l'article 21 del Reglament (CE) núm. 659/1999 del Consell, de 22 de març de 1999, en el moment de la notificació a la Comissió Europea.

La Comissió Nacional de la Competència ha d'habilitar els mecanismes d'informació i comunicació necessaris perquè la informació rebuda estigui a disposició dels òrgans de defensa de la competència de les comunitats autònomes.

4. Sense perjudici d'això, la Comissió Nacional de la Competència pot requerir qualsevol informació en relació amb els projectes i les ajudes concedides per les adminis-

tracions públiques i, en concret, les disposicions per les quals s'estableixi qualsevol ajuda pública diferent de les previstes als apartats a) i b) del punt anterior.

5. Els òrgans de defensa de la competència de les comunitats autònomes poden elaborar, igualment, informes sobre les ajudes públiques concedides per les administracions autonòmiques o locals en el seu respectiu àmbit territorial, als efectes previstos a l'apartat 1 d'aquest article. Aquests informes s'han de remetre a la Comissió Nacional de la Competència als efectes de la seva incorporació a l'informe anual. Tot això s'entén sense perjudici de les funcions en aquest àmbit de la Comissió Nacional de la Competència.

6. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici dels articles 87 a 89 del Tractat de la Comunitat Europea i del Reglament (CE) núm. 659/1999 del Consell, de 22 de març de 1999, i de les competències de la Comissió Europea i dels òrgans jurisdiccionals comunitaris i nacionals en matèria de control d'ajudes públiques.

TÍTOL II

De l'esquema institucional per a l'aplicació d'aquesta Llei

CAPÍTOL I

Dels òrgans competents per a l'aplicació d'aquesta Llei

Article 12. *La Comissió Nacional de la Competència.*

1. Es crea la Comissió Nacional de la Competència com a organisme públic dels previstos a la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, encarregada de preservar, garantir i promoure l'existència d'una competència efectiva en els mercats en l'àmbit nacional, així com de vetllar per l'aplicació coherent d'aquesta Llei mitjançant l'exercici de les funcions que se li atribueixen a aquesta.

2. D'acord amb el que disposen aquesta Llei i la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències entre l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, la Comissió Nacional de la Competència exerceix les seves funcions en l'àmbit de tot el territori espanyol. Igualment, exerceix les seves funcions en relació amb tots els mercats o sectors productius de l'economia.

3. La Comissió Nacional de la Competència està legitimada per impugnar davant la jurisdicció competent actes de les administracions públiques subjectes al dret administratiu i disposicions generals de rang inferior a la llei dels quals derivin obstacles al manteniment d'una competència efectiva en els mercats.

Article 13. *Els òrgans competents de les comunitats autònomes.*

1. Els òrgans de les comunitats autònomes competents per a l'aplicació d'aquesta Llei exerceixen en el seu territori les competències executives corresponents en els procediments que tinguin per objecte les conductes previstes als articles 1, 2 i 3 d'aquesta Llei d'acord amb el que disposen la mateixa Llei i la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

2. Sense perjudici de les competències de la Comissió Nacional de la Competència, els òrgans competents de les comunitats autònomes estan legitimats per impug-

nar davant la jurisdicció competent actes de les administracions públiques autonòmiques o locals del seu territori subjectes al dret administratiu i disposicions generals de rang inferior a la llei dels quals derivin obstacles al manteniment d'una competència efectiva en els mercats.

Article 14. *El Consell de Ministres.*

El Consell de Ministres pot intervenir en el procediment de control de concentracions econòmiques d'acord amb el que preveu l'article 60 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II

Mecanismes de col·laboració i cooperació

Article 15. *Coordinació de la Comissió Nacional de la Competència amb els òrgans competents de les comunitats autònomes.*

1. La coordinació de la Comissió Nacional de la Competència amb els òrgans competents de les comunitats autònomes es porta a terme segons el que disposa la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

2. Als efectes de facilitar la cooperació amb els òrgans jurisdiccionals i la coordinació amb els òrgans reguladors, la Comissió Nacional de la Competència i els òrgans de defensa de la competència de les comunitats autònomes han d'habilitar els mecanismes d'informació i comunicació d'actuacions, sol·licituds i informes previstos als articles 16 i 17 d'aquesta Llei respecte a aquells procediments que hagin estat iniciats formalment segons el que preveu la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

Article 16. *Cooperació amb els òrgans jurisdiccionals.*

1. La Comissió Nacional de la Competència per iniciativa pròpia pot aportar informació o presentar observacions als òrgans jurisdiccionals sobre qüestions relatives a l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o relatives als articles 1 i 2 d'aquesta Llei, en els termes previstos a la Llei d'enjudiciament civil.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, per iniciativa pròpia poden aportar informació o presentar observacions als òrgans jurisdiccionals sobre qüestions relatives a l'aplicació dels articles 1 i 2 d'aquesta Llei, en els termes previstos a la Llei d'enjudiciament civil.

3. Els actes d'admissió a tràmit de les demandes i les sentències que es pronunciiïn en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència s'han de comunicar a la Comissió Nacional de la Competència en els termes previstos a la Llei d'enjudiciament civil. La Comissió Nacional de la Competència ha d'habilitar els mecanismes d'informació necessaris per comunicar aquestes sentències als òrgans autonòmics.

4. La Comissió Nacional de la Competència ha de remetre a la Comissió Europea una còpia del text de les sentències que es pronunciiïn sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

Article 17. *Coordinació amb els reguladors sectorials.*

1. La Comissió Nacional de la Competència i els reguladors sectorials han de cooperar en l'exercici de les seves funcions en els temes d'interès comú.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, s'han de transmetre mútuament d'ofici o a instància de l'òrgan respectiu informació sobre les seves respectives actuacions, així com dictàmens no vinculants en el marc dels procediments d'aplicació de la regulació sectorial i d'aquesta Llei. En tot cas:

a) Els reguladors sectorials han de posar en coneixement de la Comissió Nacional de la Competència els actes, acords, pràctiques o conductes dels quals pugui tenir coneixement en l'exercici de les seves atribucions que presentin indicis de ser contraris a aquesta Llei, aportant tots els elements de fet al seu abast i unint, si s'escau, el dictamen corresponent.

b) Així mateix, els reguladors sectorials han de sol·licitar un informe a la Comissió Nacional de la Competència, abans de la seva adopció, sobre les circulars, instruccions o decisions de caràcter general en aplicació de la normativa sectorial corresponent que puguin incidir significativament en les condicions de competència en els mercats.

c) La Comissió Nacional de la Competència ha de sol·licitar als reguladors sectorials l'emissió del corresponent informe no vinculant en el marc dels expedients de control de concentracions d'empreses que realitzin activitats en el sector de la seva competència.

d) La Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes han de sol·licitar als reguladors sectorials l'emissió del corresponent informe no vinculant en el marc dels expedients incoats per conductes restrictives de la competència en aplicació dels articles 1 a 3 d'aquesta Llei.

3. Els presidents de la Comissió Nacional de la Competència i dels respectius òrgans reguladors sectorials s'han de reunir almenys amb una periodicitat anual per analitzar les orientacions generals que han de guiar l'actuació dels organismes que presideixen i, si s'escau, establir mecanismes formals i informals per a la coordinació de les seves actuacions.

Article 18. Col·laboració de la Comissió Nacional de la Competència amb les autoritats nacionals de competència d'altres estats membres i la Comissió Europea.

Per tal d'aplicar els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, la Comissió Nacional de la Competència pot intercanviar amb la Comissió Europea i amb les autoritats nacionals de competència d'altres estats membres i utilitzar com a mitjà de prova qualsevol element de fet o de dret, inclosa la informació confidencial, en els termes previstos en la normativa comunitària.

TÍTOL III

De la Comissió Nacional de la Competència

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

SECCIÓ 1a NATURALESA JURÍDICA I RÈGIM DE FUNCIONAMENT DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

Article 19. Naturalesa i règim jurídic.

1. La Comissió Nacional de la Competència és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada, adscrita al Ministeri d'Economia i Hisenda, que exerceix el control d'eficàcia sobre la seva activitat. La Comissió Nacional de la Com-

petència actua en el desenvolupament de la seva activitat i per al compliment dels seus fins amb autonomia orgànica i funcional, plena independència de les administracions públiques, i submissió a aquesta Llei i a la resta de l'ordenament jurídic.

2. En defecte del que disposen aquesta Llei i les normes que la despleguin, la Comissió Nacional de la Competència actua en l'exercici de les seves funcions públiques d'acord amb el que estableixen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu la disposició addicional desena, i el seu propi Estatut.

Article 20. Composició de la Comissió Nacional de la Competència.

Els òrgans de la Comissió Nacional de la Competència són:

a) El president de la Comissió Nacional de la Competència, que exerceix les funcions de direcció i representació d'aquesta i presideix el Consell.

b) El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, òrgan col·legiat de resolució format pel president de la Comissió Nacional de la Competència i sis consellers, un dels quals ocupa la vicepresidència.

c) La Direcció d'Investigació, que fa les funcions d'instrucció d'expedients, investigació, estudi i preparació d'informes de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 21. Personal de la Comissió Nacional de la Competència.

1. El personal al servei de la Comissió Nacional de la Competència ha de ser funcionari o laboral en els termes establerts per a l'Administració General d'Estat, d'acord amb el seu Estatut.

2. L'Estatut de la Comissió Nacional de la Competència ha de determinar els llocs de treball del personal directiu en atenció a l'especial responsabilitat, competència tècnica i rellevància de les tasques assignades. El personal directiu ha de ser preferentment funcionari i es permet la cobertura de llocs directius en règim laboral mitjançant contractes d'alta direcció, sempre que no tinguin atribuït l'exercici de potestats públiques, de conformitat amb el que disposa l'article 9.2 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'estatut bàsic de l'empleat públic.

3. El personal que passi a prestar serveis a la Comissió Nacional de la Competència pels procediments de provisió de llocs de treball previstos en aquesta Llei manté la condició de personal funcionari o laboral, d'acord amb la legislació aplicable.

El personal funcionari de carrera està en la situació de servei actiu llevat que li correspongui quedar en la situació de serveis especials.

4. En els termes en què estableixi el seu Estatut, la Comissió Nacional de la Competència pot igualment contractar personal laboral temporal per a la realització de treballs d'especial contingut tècnic, d'acord amb la normativa aplicable en matèria de contractació laboral de les administracions públiques.

5. La tramitació de les corresponents convocatòries de selecció i provisió de llocs de treball la realitza la Comissió Nacional de la Competència en els mateixos termes establerts per a l'Administració General de l'Estat.

Article 22. Recursos econòmics de la Comissió Nacional de la Competència.

1. La Comissió Nacional de la Competència compta, per al compliment dels seus fins, amb els següents béns i mitjans econòmics:

a) Les assignacions que s'estableixin anualment amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

b) Els béns i drets que constitueixin el seu patrimoni, així com els productes i les rendes d'aquest.

c) Els ingressos obtinguts per la liquidació de taxes meritades per la realització d'activitats de prestació de serveis derivats de l'exercici de les competències i funcions atribuïdes per aquesta Llei. En particular, constitueixen ingressos de la Comissió Nacional de la Competència les taxes que es regulen a l'article 23 d'aquesta Llei.

d) Qualsevol altres que legalment li puguin ser atribuïts.

2. La Comissió Nacional de la Competència ha d'elaborar i aprovar amb caràcter anual un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que assenyali el Ministeri d'Economia i Hisenda i l'ha de remetre a aquest per a la seva elevació a l'acord del Govern i posterior remissió a les Corts Generals, integrat en els pressupostos generals de l'Estat.

3. El control econòmic i financer de la Comissió Nacional de la Competència s'efectua d'acord amb el que disposen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes.

Article 23. Taxa per anàlisi i estudi de les operacions de concentració.

1. La taxa per anàlisi i estudi de les operacions de concentració es regeix pel que disposen aquesta Llei i per la normativa general sobre taxes. La gestió de la taxa la porta a terme la Comissió Nacional de la Competència en els termes que s'estableixin per reglament.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa la realització de l'anàlisi de les concentracions subjectes a control d'acord amb l'article 8 d'aquesta Llei.

3. Són subjectes passius de la taxa les persones que estiguin obligades a notificar d'acord amb l'article 9 d'aquesta Llei.

4. La meritació de la taxa es produeix quan el subjecte passiu presenta la notificació que preveu l'article 9 d'aquesta Llei. Si en el moment de la notificació es presenta l'autoliquidació sense ingrés, s'ha de procedir a la seva exacció per la via de constrenyiment, sense perjudici que la Comissió Nacional de la Competència instrueixi l'expedient corresponent.

5. La quota de la taxa és:

a) De 3.000 euros quan el volum de negocis global a Espanya del conjunt dels partícips en l'operació de concentració sigui igual o inferior a 240.000.000 d'euros.

b) De 6.000 euros quan el volum de negocis global a Espanya de les empreses partícips sigui superior a 240.000.000 d'euros i igual o inferior a 480.000.000 d'euros.

c) De 12.000 euros quan el volum de negocis global a Espanya de les empreses partícips sigui superior a 480.000.000 d'euros i igual o inferior a 3.000.000.000 d'euros.

d) D'una quantitat fixa de 24.000 euros quan el volum de negocis a Espanya del conjunt dels partícips sigui superior a 3.000.000.000 d'euros, més 6.000 euros addicionals per cada 3.000.000.000 d'euros en què l'esmentat volum de negocis superi la quantitat anterior, fins a un límit màxim de 60.000 euros.

6. Per a les concentracions notificades a través del formulari abreujat que preveu l'article 56 d'aquesta Llei, s'aplica una taxa reduïda de 1.500 euros. En cas que la Comissió Nacional de la Competència, d'acord amb el que estableix l'article 56, decideixi que les parts han de presentar el formulari ordinari, aquestes han de fer la liquidació complementària corresponent.

SECCIÓ 2a FUNCIONS DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA**Article 24. Funcions d'instrucció, resolució i arbitratge.**

La Comissió Nacional de la Competència és l'òrgan competent per instruir i resoldre sobre els assumptes que té atribuïts per aquesta Llei i, en particular:

a) Aplicar el que disposa aquesta Llei en matèria de conductes restrictives de la competència, sense perjudici de les competències que corresponguin als òrgans autonòmics de defensa de la competència en el seu àmbit respectiu i de les pròpies de la jurisdicció competent.

b) Aplicar el que disposa aquesta Llei en matèria de control de concentracions econòmiques.

c) Aplicar a Espanya els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea i del seu dret derivat, sense perjudici de les competències que corresponguin en l'àmbit de la jurisdicció competent.

d) Adoptar les mesures i decisions per aplicar els mecanismes de cooperació i assignació d'expedients amb la Comissió Europea i altres autoritats nacionals de competència dels estats membres previstos en la normativa comunitària i, en particular, el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, i en el Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses i les seves normes de desplegament.

e) Exercir les funcions que corresponen a l'Administració General de l'Estat en relació amb els mecanismes de coordinació previstos a la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

f) Realitzar les funcions d'arbitratge, sense perjudici de les competències que corresponguin als òrgans competents de les comunitats autònomes en els seus àmbits respectius, tant de dret com d'equitat, que li siguin sotmeses pels operadors econòmics en aplicació de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, així com aquelles que li encomanin les lleis.

Article 25. Competències consultives.

La Comissió Nacional de la Competència actua com a òrgan consultiu sobre qüestions relatives a la defensa de la competència. En particular, pot ser consultada en matèria de competència per les cambres legislatives, el Govern, els diferents departaments ministerials, les comunitats autònomes, les corporacions locals, els col·legis professionals, les cambres de comerç i les organitzacions empresarials o de consumidors i usuaris. En tot cas, la Comissió Nacional de la Competència ha de dictaminar sobre:

a) Projectes i proposicions de normes que afectin la competència i, en particular, aquells pels quals es modifiqui o es derogui, totalment o parcialment, el present text legal o la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, així com els projectes de normes reglamentàries que les despleguin.

b) Projectes d'obertura de grans establiments comercials, segons estableix la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, quan la seva instal·lació a la zona de què es tracti pugui alterar la lliure competència en un àmbit supraautonòmic o en el conjunt del mercat nacional, posant de manifest la repercussió dels projectes d'obertura per a la defensa de la competència.

c) Criteris per a la quantificació de les indemnitzacions que els autors de les conductes previstes en els articles 1, 2 i 3 d'aquesta Llei hagin de satisfer als denunciants i a tercers que hagin resultat perjudicats com a conseqüència d'aquelles, quan li sigui requerit per l'òrgan judicial competent.

d) Totes les qüestions a què es refereix l'article 16 d'aquesta Llei i el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència que preveuen els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea quant als mecanismes de cooperació amb els òrgans jurisdiccionals nacionals.

e) Qualsevol altres qüestions sobre les quals hagi d'informar la Comissió Nacional de la Competència d'acord amb el que preveu la normativa vigent.

Article 26. *Altres funcions de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. La Comissió Nacional de la Competència ha de promoure l'existència d'una competència efectiva en els mercats, en particular, mitjançant les actuacions següents:

a) promoure i realitzar estudis i treballs d'investigació en matèria de competència,

b) realitzar informes generals sobre sectors, si s'escau, amb propostes de liberalització, desregulació o modificació normativa,

c) realitzar informes, si s'escau, amb caràcter periòdic sobre l'actuació del sector públic i, en concret, sobre les situacions d'obstaculització del manteniment de la competència efectiva en els mercats que resultin de l'aplicació de normes legals,

d) realitzar informes generals o puntuals sobre l'impacte de les ajudes públiques sobre la competència efectiva en els mercats,

e) dirigir a les administracions públiques propostes per a la modificació o supressió de les restriccions a la competència efectiva derivades de la seva actuació, així com, si s'escau, les altres mesures conduents al manteniment o al restabliment de la competència en els mercats,

f) proposar al ministre d'Economia i Hisenda, per a la seva elevació, si s'escau, al Consell de Ministres, les directrius de política de defensa de la competència en el marc de la política econòmica d'aquell i, en particular, les propostes d'elaboració i reforma normativa corresponents.

2. La Comissió Nacional de la Competència ha de vetllar per l'aplicació coherent de la normativa de competència en l'àmbit nacional, en particular mitjançant la coordinació de les actuacions dels reguladors sectorials i dels òrgans competents de les comunitats autònomes i la cooperació amb els òrgans jurisdiccionals competents.

3. La Comissió Nacional de la Competència és l'òrgan de suport del Ministeri d'Economia i Hisenda en la representació d'Espanya en l'àmbit internacional en matèria de competència.

SECCIÓ 3a TRANSPARÈNCIA I RESPONSABILITAT SOCIAL DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

Article 27. *Publicitat de les actuacions de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. La Comissió Nacional de la Competència ha de fer públiques totes les resolucions i els acords que es dictin en aplicació d'aquesta Llei i, en particular:

a) Les resolucions que posin fi al procediment en expedients sancionadors.

b) Les resolucions que acordin la imposició de mesures cautelars.

c) Les resolucions que posin fi a la primera i segona fase en expedients de control de concentracions.

2. És públic el fet de la iniciació d'un expedient de control de concentracions.

3. La Comissió Nacional de la Competència ha de fer públics els informes que elabori en aplicació d'aquesta Llei. En particular:

a) Els informes elaborats en el procediment de control de concentracions, una vegada adoptades pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència les resolucions corresponents a la primera i la segona fases.

b) Els informes anuals sobre ajudes públiques, després del seu enviament al Ministeri d'Economia i Hisenda i a la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats i els informes realitzats, o bé d'ofici o a instància de part, sobre els criteris de concessió de les ajudes públiques, després de la seva comunicació als òrgans de les administracions públiques corresponents.

c) Els informes elaborats sobre projectes normatius o actuacions del sector públic, després de la seva remissió al Ministeri d'Economia i Hisenda i a l'òrgan de les administracions públiques corresponent.

d) Els informes elaborats sobre l'estructura competitiva de mercats o sectors productius.

4. Les resolucions, els acords i els informes s'han de fer públics per mitjans informàtics i telemàtics una vegada notificats als interessats, després de resoldre, si s'escau, sobre els aspectes confidencials del seu contingut i prèvia dissociació de les dades de caràcter personal a què es refereix l'article 3.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, excepte pel que fa al nom dels infractors.

Article 28. *Control parlamentari de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. La Comissió Nacional de la Competència ha de fer pública la memòria anual d'actuacions, que ha d'enviar al ministre d'Economia i Hisenda i a la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats.

2. El president de la Comissió Nacional de la Competència ha de comparèixer amb periodicitat almenys anual davant la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats per exposar les línies bàsiques de la seva actuació i els seus plans i prioritats per al futur. Igualment, el president de la Comissió Nacional de la Competència ha d'enviar al ministre d'Economia i Hisenda amb caràcter anual una programació de les seves activitats.

3. La Comissió Nacional de la Competència ha d'enviar al ministre d'Economia i Hisenda i a la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats els seus informes anuals sobre la situació competitiva dels mercats i sobre l'actuació del sector públic, així com els informes sectorials que aprovi en aplicació del que preveu l'article 26 d'aquesta Llei.

4. El president de la Comissió Nacional de la Competència i, si s'escau, els membres d'aquesta han de compa-

rèixer davant les cambres i les seves comissions a petició d'aquestes en els termes establerts en els seus respectius reglaments.

CAPÍTOL II

Dels òrgans de direcció de la Comissió Nacional de la Competència

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS COMUNES

Article 29. *Nomenament i mandat dels òrgans directius de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. El president de la Comissió Nacional de la Competència, que ho és també del Consell, és nomenat pel Govern mitjançant real decret a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, entre juristes, economistes i altres professionals de prestigi reconegut, amb la compareixença prèvia davant la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés, que ha de versar sobre la capacitat i els coneixements tècnics del candidat proposat.

2. Els consellers són nomenats pel Govern mitjançant real decret a proposta del ministre d'Economia i Hisenda entre juristes, economistes i altres professionals de prestigi reconegut, amb la compareixença prèvia davant la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats, que ha de versar sobre la capacitat i els coneixements tècnics del candidat proposat. El Consell ha d'escollir, entre els consellers, un vicepresident.

3. El mandat del president i els consellers és de sis anys sense possibilitat de renovació.

4. El director d'Investigació és nomenat pel Govern mitjançant real decret, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia per majoria simple del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 30. *Causes de cessament en l'exercici del càrrec.*

1. El president i els consellers de la Comissió Nacional de la Competència cessen en el càrrec:

- Per renúncia.
- Per expiració del terme del seu mandat.
- Per incompatibilitat sobrevinguda.
- Per haver estat condemnat per delictes dolós.
- Per incapacitat permanent.
- Mitjançant separació acordada pel Govern per incompliment greu dels deures del seu càrrec, a proposta de les tres cinquenes parts del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

2. El director d'Investigació cessa en el càrrec mitjançant real decret, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, prèvia aprovació per majoria simple del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 31. *Incompatibilitats.*

1. El president, els consellers i el director d'Investigació de la Comissió Nacional de la Competència, en la seva condició d'alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, han d'exercir la seva funció amb dedicació absoluta i estan sotmesos al règim d'incompatibilitat d'activitats establert amb caràcter general per als alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat a la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i en les seves disposicions de desplegament, així com a l'Acord del Consell de Ministres de 18 de febrer de 2005, pel qual s'aprova el Codi de bon govern

dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

2. En cessar en el seu càrrec i durant els dos anys posteriors, el president i els consellers de la Comissió Nacional de la Competència no poden exercir cap activitat professional relacionada amb l'activitat d'aquesta Comissió. En virtut d'aquesta limitació, en cessar en el càrrec per renúncia, expiració del termini del seu mandat o incapacitat permanent per a l'exercici de les seves funcions, el president i els consellers tenen dret a percebre a partir del mes següent a aquell en què es produeixi el cessament i durant un termini igual al que hauria desenvolupat el seu càrrec amb el límit màxim de dos anys una compensació econòmica mensual igual a la dotzena part del 80 per cent del total de retribucions assignades al càrrec respectiu en el pressupost en vigor durant el termini indicat.

No hi ha lloc a la percepció d'aquesta compensació en cas de desenvolupament, de forma remunerada, de qualsevol lloc de treball, càrrec o activitat en el sector públic o privat.

SECCIÓ 2a DEL PRESIDENT DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

Article 32. *Funcions del president de la Comissió Nacional de la Competència.*

Correspon al president de la Comissió Nacional de la Competència:

- Tenir la representació legal de l'organisme.
- Vigilar el desenvolupament de les activitats de l'organisme, vetllant pel compliment d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament.
- Mantenir el bon ordre i govern dels òrgans de la Comissió Nacional de la Competència.
- Impulsar l'actuació inspectora de la Comissió Nacional de la Competència i l'elaboració de plans anuals o plurianuals d'actuació en què es defineixin objectius i prioritats.
- La direcció, coordinació, avaluació i supervisió dels òrgans de la Comissió Nacional de la Competència, en particular, la coordinació del Consell amb la Direcció d'Investigació i la direcció dels serveis comuns, sense perjudici de les competències atribuïdes al director d'Investigació a l'article 35.
- Donar compte al ministre d'Economia i Hisenda de les vacants que es produeixin en el Consell de la Comissió Nacional de la Competència.
- Exercir funcions de prefectura en relació amb el personal de la Comissió Nacional de la Competència, d'acord amb les competències atribuïdes per la legislació específica i sense perjudici de les competències atribuïdes al director d'Investigació a l'article 35.
- Aprovar les despeses i ordenar els pagaments de la Comissió Nacional de la Competència, llevat dels casos reservats a la competència del Govern, i efectuar la rendició de comptes de l'organisme de conformitat amb el que preveu la Llei general pressupostària.
- Ser òrgan de contractació de la Comissió Nacional de la Competència.
- Presidir el Consell de Defensa de la Competència.
- Resoldre les reclamacions prèvies a la via judicial civil o laboral, així com les de responsabilitat patrimonial formulades contra la Comissió Nacional de la Competència.
- Resoldre les qüestions no assignades al Consell o a la Direcció d'Investigació.

SECCIÓ 3a DEL CONSELL DE LA COMISSIÓ NACIONAL
DE LA COMPETÈNCIA

Article 33. *Composició i funcionament del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Són membres del Consell de la Comissió Nacional de la Competència el president de la Comissió Nacional de la Competència, que presideix el Consell, i sis consellers.

2. Correspon al president del Consell l'exercici de les funcions següents:

a) Exercir, en general, les competències que als presidents dels òrgans col·legiats administratius atribueix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

b) Convocar el Consell per iniciativa pròpia o a petició, com a mínim, de la meitat dels consellers, i presidir-lo.

c) Establir el criteri de distribució d'assumptes entre els consellers.

3. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència s'entén vàlidament constituït amb l'assistència del president i tres consellers.

4. Els acords s'adopten per majoria de vots dels assistents. En cas d'empat decideix el vot de qualitat del president.

5. El Consell nomena un secretari, a proposta del president del Consell, que realitza les funcions previstes a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

6. L'Estatut de la Comissió Nacional de la Competència regula el funcionament del Consell i, en particular, el règim de convocatòria i sessions, d'acord amb el que estableixen el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el capítol IV del títol II de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Article 34. *Funcions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

El Consell de la Comissió Nacional de la Competència és l'òrgan de decisió en relació amb les funcions resolutòries, consultives i de promoció de la competència que preveu aquesta Llei. En particular, és l'òrgan competent per:

1. A proposta de la Direcció d'Investigació:

a) Resoldre i dictaminar sobre els assumptes que la Comissió Nacional de la Competència té atribuïts per aquesta Llei i, en particular, sobre els previstos als articles 24 a 26 d'aquesta Llei.

b) Resoldre els procediments sancionadors que preveu aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

c) Sol·licitar o acordar l'enviament d'expedients de control de concentracions que entrin en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei a la Comissió Europea segons el que preveuen els articles 9 i 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses.

d) Acordar l'aixecament de l'obligació de suspensió de l'execució d'una concentració econòmica de conformitat amb l'article 9.6 d'aquesta Llei.

e) Resoldre sobre el compliment de les resolucions i decisions en matèria de conductes prohibides i de concentracions.

2. Adoptar les comunicacions previstes a la disposició adicional tercera i les declaracions d'inaplicabilitat previstes a l'article 6.

3. Interessar la instrucció d'expedients per la Direcció d'Investigació.

4. Acordar la impugnació dels actes i disposicions a què es refereix l'article 12.3 d'aquesta Llei.

5. Elaborar, si s'escau, el seu reglament de règim interior, en què s'ha d'establir el seu funcionament administratiu i l'organització dels seus serveis.

6. Elegir d'entre els seus membres el vicepresident.

7. Resoldre sobre les recusacions, incompatibilitats i correccions disciplinàries i apreciar la incapacitat i l'incompliment greu de les seves funcions pel president, vicepresident i consellers.

8. Nomenar i acordar el cessament del secretari, a proposta del president del Consell.

9. Aprovar l'avantprojecte de pressupostos de l'organisme.

10. Elaborar la memòria anual de l'organisme, així com els plans anuals o plurianuals d'actuació en què es defineixin objectius i prioritats.

SECCIÓ 4a DE LA DIRECCIÓ D'INVESTIGACIÓ

Article 35. *Estructura i funcions de la Direcció d'Investigació.*

1. La Direcció d'Investigació és l'òrgan de la Comissió Nacional de la Competència encarregat de la instrucció dels expedients que preveu aquesta Llei.

2. Són funcions de la Direcció d'Investigació:

a) Instruir i elevar la corresponent proposta de resolució en els expedients sobre els quals hagi de resoldre el Consell en aplicació d'aquesta Llei.

b) Resoldre sobre les qüestions incidentals que es puguin suscitar en el marc de la instrucció d'expedients.

c) Vigilar l'execució i el compliment de les obligacions disposades en aquesta Llei i les seves normes de desplegament, així com de les resolucions i els acords realitzats en aplicació d'aquesta, tant en matèria de conductes restrictives com de control de concentracions.

d) Aplicar els mecanismes de designació d'òrgan competent, d'acord amb el que estableix la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

e) Aplicar els mecanismes de reenviament d'expedients entre la Comissió Nacional de la Competència i la Comissió Europea segons el que preveu l'article 4 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses.

f) Requerir d'ofici la notificació d'una concentració d'acord amb el que preveu l'article 9.5.

g) Requerir el formulari ordinari de notificació de conformitat amb l'article 56.2.

3. Correspon al director d'Investigació:

a) Exercir el comandament i la representació de la Direcció, i pot exercir totes les competències que aquesta Llei i les seves normes de desplegament li atribueixen.

b) Acordar el nomenament i el cessament del personal de la Direcció, d'acord amb les competències atribuïdes per la legislació específica, prèvia consulta al president de la Comissió Nacional de la Competència.

TÍTOL IV

Dels procediments

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

SECCIÓ 1a TERMINIS DELS PROCEDIMENTS

Article 36. *Termini màxim dels procediments.*

1. El termini màxim per dictar i notificar la resolució que posi fi al procediment sancionador per conductes restrictives de la competència és de divuit mesos a comptar de la data de l'acord d'incoació d'aquest i la seva distribució entre les fases d'instrucció i resolució es fixa per reglament.

2. El termini màxim per dictar i notificar les resolucions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència en el procediment de control de concentracions és:

a) d'un mes en la primera fase, segons el que preveu l'article 57 d'aquesta Llei, a comptar de la recepció en forma de la notificació per la Comissió Nacional de la Competència,

b) de dos mesos en la segona fase, segons el que preveu l'article 58 d'aquesta Llei, a comptar de la data en què el Consell de la Comissió Nacional de la Competència acordi l'obertura de la segona fase.

3. El termini màxim per dictar i notificar la resolució del ministre d'Economia i Hisenda sobre la intervenció del Consell de Ministres segons el que disposa l'article 60 d'aquesta Llei és de 15 dies, a comptar de la recepció de la corresponent resolució dictada en segona fase pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

4. El termini màxim per adoptar i notificar un acord del Consell de Ministres en el procediment de control de concentracions és d'un mes, a comptar de la resolució del ministre d'Economia i Hisenda d'elevar l'operació al Consell de Ministres.

5. El termini màxim perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència dicti i notifiqui la resolució sobre el recurs previst a l'article 47 d'aquesta Llei contra les resolucions i els actes de la Direcció d'Investigació és de tres mesos.

6. El termini màxim perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència dicti i notifiqui la resolució relativa a l'adopció de mesures cautelars a instància de part prevista a l'article 54 d'aquesta Llei és de tres mesos. Quan la sol·licitud de mesures cautelars es presenti abans de la incoació de l'expedient, el termini màxim de tres mesos es comença a comptar des de la data de l'acord d'incoació.

7. El termini màxim perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència dicti i notifiqui la resolució sobre l'adopció de mesures en l'àmbit dels expedients de vigilància d'obligacions, resolucions o acords prevista a l'article 41 és de tres mesos des de la corresponent proposta de la Direcció d'Investigació.

Article 37. *Supòsits d'ampliació dels terminis i suspensió del còmput.*

1. El transcurs dels terminis màxims previstos legalment per resoldre un procediment es pot suspendre, mitjançant resolució motivada, en els casos següents:

a) Quan s'hagi de requerir qualsevol interessat per a l'esmena de deficiències, l'aportació de documents i altres elements de judici necessaris.

b) Quan s'hagi de sol·licitar a tercers o a altres òrgans de les administracions públiques l'aportació de documents i altres elements de judici necessaris.

c) Quan sigui necessària la cooperació i la coordinació amb la Unió Europea o amb les autoritats nacionals de competència d'altres països.

d) Quan s'interposi el recurs administratiu previst a l'article 47 o s'interposi un recurs contenciós administratiu.

e) Quan el Consell de la Comissió Nacional de la Competència acordi la pràctica de proves o d'actuacions complementàries d'acord amb el que preveu l'article 51.

f) Quan es produeixi un canvi en la qualificació jurídica de la qüestió sotmesa al Consell de la Comissió Nacional de la Competència, en els termes establerts a l'article 51.

g) Quan s'iniciïn negociacions amb vista a la conclusió d'un acord de terminació convencional en els termes establerts a l'article 52.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, s'ha d'acordar la suspensió del termini màxim per resoldre els procediments:

a) Quan la Comissió Europea hagi incoat un procediment d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea en relació amb els mateixos fets. La suspensió s'aixeca quan la Comissió Europea adopti la decisió corresponent.

b) Quan la Comissió Nacional de la Competència requereixi els notificants per a l'esmena de deficiències, l'aportació de documents i altres elements de judici necessaris per a la resolució de l'expedient de control de concentracions, segons el que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article 55 d'aquesta Llei.

c) Quan s'informi la Comissió Europea en el marc del que preveu l'article 11.4 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre la competència previstes als articles 81 i 82 del Tractat respecte a una proposta de resolució en aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea.

d) Quan se sol·liciti l'informe dels reguladors sectorials d'acord amb el que estableix l'article 17.2.c) i d) d'aquesta Llei. Aquest termini de suspensió no pot excedir en cap cas els tres mesos.

3. La suspensió dels terminis màxims de resolució no suspèn necessàriament la tramitació del procediment.

4. Excepcionalment, es pot acordar l'ampliació del termini màxim de resolució mitjançant motivació clara de les circumstàncies concurrents. En cas que s'acordi l'ampliació del termini màxim, aquesta no pot ser superior a l'establert per a la tramitació del procediment.

5. Contra l'acord que resolgui sobre la suspensió o sobre l'ampliació de terminis, que ha de ser notificat als interessats, no es pot interposar cap recurs en via administrativa.

Article 38. *Efectes del silenci administratiu.*

1. El transcurs del termini màxim de divuit mesos establert a l'apartat primer de l'article 36 per resoldre el procediment sancionador en matèria d'acords i pràctiques prohibides determina la caducitat del procediment.

2. El transcurs del termini màxim establert a l'article 36.2.a) d'aquesta Llei per a la resolució en primera fase de control de concentracions determina l'estimació de la corresponent sol·licitud per silenci administratiu, excepte en els casos previstos als articles 9.5, 55.5 i 57.2.d) d'aquesta Llei.

3. El transcurs del termini màxim establert a l'article 36.2.b) d'aquesta Llei per a la resolució en segona fase de control de concentracions determina l'autorització de la

concentració per silenci administratiu, llevat dels casos previstos als articles 9.5, 55.5 i 57.2.d) d'aquesta Llei.

4. El transcurs dels terminis previstos a l'article 36.3 i 4 d'aquesta Llei per a la resolució del ministre d'Economia i Hisenda sobre la intervenció del Consell de Ministres i, si s'escau, per a l'adopció del corresponent acord d'aquest últim, determina, de conformitat amb el que preveu l'article 60.4 d'aquesta Llei, la immediata executivitat de la corresponent resolució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

5. El transcurs del termini previst a l'article 36.5 d'aquesta Llei perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència resolgui els recursos contra resolucions i actes de la Direcció d'Investigació determina la seva desestimació per silenci administratiu.

6. El transcurs dels terminis previstos a l'article 36.6 i 7 d'aquesta Llei perquè el Consell de la Comissió Nacional de la Competència resolgui quant a l'adopció de mesures cautelars o en el marc d'expedients de vigilància determina la seva desestimació per silenci administratiu.

SECCIÓ 2a FACULTATS DE LA COMISSIÓ NACIONAL DE LA COMPETÈNCIA

Article 39. *Deures de col·laboració i informació.*

1. Qualsevol persona física o jurídica i els òrgans i organismes de qualsevol Administració pública queden subjectes al deure de col·laboració amb la Comissió Nacional de la Competència i estan obligats a proporcionar, a requeriment d'aquesta i dins el termini, qualsevol mena de dades i informacions de què disposin i que puguin ser necessàries per a l'aplicació d'aquesta Llei. Aquest termini és de 10 dies, llevat que per la naturalesa del que se sol·licita o les circumstàncies del cas es fixi de manera motivada un termini diferent.

2. La col·laboració, a instància pròpia o a instàncies de la Comissió Nacional de la Competència, no implica la condició d'interessat en el corresponent procediment.

Article 40. *Facultats d'inspecció.*

1. El personal de la Comissió Nacional de la Competència degudament autoritzat pel director d'Investigació té la condició d'agent de l'autoritat i pot realitzar totes les inspeccions que siguin necessàries a les empreses i associacions d'empresa per a la deguda aplicació d'aquesta Llei.

2. El personal habilitat amb aquesta finalitat té les següents facultats d'inspecció:

a) accedir a qualsevol local, terreny i mitjà de transport de les empreses i associacions d'empreses i al domicili particular dels empresaris, administradors i altres membres del personal de les empreses,

b) verificar els llibres i altres documents relatius a l'activitat empresarial, sigui quin sigui el seu suport material,

c) fer o obtenir còpies o extractes, en qualsevol format, dels esmentats llibres o documents,

d) retenir per un termini màxim de 10 dies els llibres o documents esmentats a la lletra b),

e) precintat tots els locals, llibres o documents i altres béns de l'empresa durant el temps i en la mesura que sigui necessari per a la inspecció,

f) sol·licitar a qualsevol representant o membre del personal de l'empresa o de l'associació d'empreses explicacions sobre fets o documents relacionats amb l'objecte i la finalitat de la inspecció i guardar constància de les seves respostes.

L'exercici de les facultats descrites a les lletres a) i e) requereix el consentiment exprés previ de l'afectat o, si no, la corresponent autorització judicial.

3. Les empreses i associacions d'empreses estan obligades a sotmetre's a les inspeccions que el director d'Investigació hagi autoritzat.

4. Si l'empresa o associació d'empreses s'oposen a una inspecció ordenada pel director d'Investigació o hi ha el risc d'oposició, aquest ha de sol·licitar la corresponent autorització judicial quan aquesta impliqui restricció de drets fonamentals al jutjat contenciós administratiu, que ha de resoldre en el termini màxim de 48 hores. Les autoritats públiques han de prestar la protecció i l'auxili necessaris al personal de la Comissió Nacional de la Competència per a l'exercici de les funcions d'inspecció.

5. Les dades i informacions obtingudes només poden ser utilitzats per a les finalitats previstes en aquesta Llei.

Article 41. *Vigilància del compliment de les obligacions, resolucions i acords.*

1. La Comissió Nacional de la Competència ha de vigilar l'execució i el compliment de les obligacions previstes en aquesta Llei i les seves normes de desplegament, així com de les resolucions i els acords que s'adoptin en aplicació d'aquesta, tant en matèria de conductes restrictives com de mesures cautelars i de control de concentracions.

La vigilància s'ha de portar a terme en els termes que s'estableixin per reglament i en la mateixa resolució de la Comissió Nacional de la Competència o acord de Consell de Ministres que posi fi al procediment.

La Comissió Nacional de la Competència pot sol·licitar la cooperació dels òrgans autonòmics de defensa de la competència i dels reguladors sectorials en la vigilància i el compliment de les obligacions, resolucions i acords.

2. En cas d'incompliment d'obligacions, resolucions o acords de la Comissió Nacional de la Competència, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència ha de resoldre, a proposta de la Direcció d'Investigació, sobre la imposició de multes sancionadores i coercitives, sobre l'adopció d'altres mesures d'execució forçosa previstes en l'ordenament i, si s'escau, sobre la desconcentració.

SECCIÓ 3a PRINCIPIS GENERALS DEL PROCEDIMENT

Article 42. *Tractament de la informació confidencial.*

En qualsevol moment del procediment, es pot ordenar, d'ofici o a instància de part, que es mantinguin secretes les dades o els documents que considerin confidencials, formant amb aquests una peça separada, sense perjudici del que estableixen l'article 18 d'aquesta Llei i el Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat.

En tot cas, s'ha de formar una peça separada especial de caràcter confidencial amb la informació remesa per la Comissió Europea en resposta a la remissió de l'esborrany de resolució de la Comissió Nacional de la Competència previst a l'article 11.4 del Reglament 1/2003.

Article 43. *Deure de secret.*

1. Tots els qui prenguin part en la tramitació d'expedients previstos en aquesta Llei o que coneguin aquests expedients per raó de professió, càrrec o intervenció com a part, han de guardar secret sobre els fets de què hagin tingut coneixement a través d'ells i de totes les informacions de naturalesa confidencial hagin tingut coneixement.

ment en l'exercici dels seus càrrecs, fins i tot després de cessar en les seves funcions.

2. Sense perjudici de les responsabilitats penals i civils que puguin correspondre, la violació del deure de secret es considera sempre falta disciplinària molt greu.

Article 44. *Arxivament de les actuacions.*

La Comissió Nacional de la Competència pot no iniciar un procediment o acordar l'arxivament de les actuacions o els expedients incoats per falta o pèrdua de competència o d'objecte. En particular, es considera que s'hi dóna alguna d'aquestes circumstàncies en els casos següents:

a) Quan la Comissió Nacional de la Competència no sigui competent per jutjar les conductes detectades o denunciades en aplicació del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes als articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea, o es donin les circumstàncies previstes en aquest per a la desestimació de denúncies.

b) Quan l'operació notificada no sigui una concentració subjecta al procediment de control per la Comissió Nacional de la Competència que preveu aquesta Llei.

c) Quan la concentració notificada sigui remesa a la Comissió Europea en aplicació de l'article 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses.

d) Quan les parts d'una concentració desisteixen de la seva sol·licitud d'autorització o la Comissió Nacional de la Competència tingui informació fefaent que no tenen intenció de realitzar-la.

Article 45. *Supletòrietat de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

Els procediments administratius en matèria de defensa de la competència es regeixen pel que disposen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament i, supletòriament, per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sense perjudici del que preveu l'article 70 d'aquesta Llei.

Article 46. *Prejudicialitat del procés penal.*

L'existència d'una qüestió prejudicial penal de la qual no es pugui prescindir per dictar la resolució o que condicioni directament el contingut d'aquesta determina la suspensió del procediment mentre aquella no sigui resolta pels òrgans penals als quals correspongui.

SECCIÓ 4a DELS RECURSOS

Article 47. *Recurs administratiu contra les resolucions i actes dictats per la Direcció d'Investigació.*

1. Les resolucions i els actes de la Direcció d'Investigació que produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims es poden recórrer davant el Consell de la Comissió Nacional de la Competència en el termini de deu dies.

2. El Consell ha d'inadmetre sense cap altre tràmit els recursos interposats fora de termini.

3. Rebut el recurs, el Consell ha de posar de manifest l'expedient perquè les parts hi formulin al·legacions en el termini de quinze dies.

Article 48. *Recursos contra les resolucions i els actes dictats pel president i pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Contra les resolucions i els actes del president i del Consell de la Comissió Nacional de la Competència no es pot interposar cap recurs en la via administrativa i només es pot interposar recurs contenciós administratiu en els termes que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciós administrativa.

2. En els casos previstos a l'apartat 6 de l'article 58 d'aquesta Llei, el termini per interposar el recurs contenciós administratiu es compta a partir de l'endemà de la notificació de la resolució del ministre d'Economia i Hisenda o de l'acord de Consell de Ministres o del transcurs dels terminis establerts als apartats 3 o 4 de l'article 36 d'aquesta Llei, una vegada que la resolució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència sigui eficaç, executiva i hagi posat fi a la via administrativa.

CAPÍTOL II

Del procediment sancionador en matèria de conductes prohibides

SECCIÓ 1a DE LA INSTRUCCIÓ DEL PROCEDIMENT

Article 49. *Iniciació del procediment.*

1. El procediment l'inicia d'ofici la Direcció d'Investigació, ja sigui a iniciativa pròpia o del Consell de la Comissió Nacional de la Competència o bé per denúncia. Qualsevol persona física o jurídica, interessada o no, pot formular denúncia de les conductes regulades per aquesta Llei, amb el contingut que es determini per reglament. La Direcció d'Investigació ha d'incoar expedient quan s'observin indicis racionals de l'existència de conductes prohibides i notificar als interessats l'acord d'incoació.

2. Davant la notícia de la possible existència d'una infracció, la Direcció d'Investigació pot realitzar una informació reservada, fins i tot amb investigació domiciliària de les empreses implicades, amb la finalitat de determinar amb caràcter preliminar si hi concorren les circumstàncies que justifiquin la incoació de l'expedient sancionador.

3. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, a proposta de la Direcció d'Investigació, pot acordar no incoar els procediments derivats de la presumpta realització de les conductes prohibides pels articles 1, 2 i 3 d'aquesta Llei i l'arxivament de les actuacions quan consideri que no hi ha indicis d'infracció de la Llei.

Article 50. *Instrucció de l'expedient sancionador.*

1. La Direcció d'Investigació, una vegada incoat l'expedient, ha de practicar els actes d'instrucció necessaris per a l'aclariment dels fets i la determinació de responsabilitats.

2. L'empresa o associació d'empreses que invoqui l'empara del que disposa l'apartat 3 de l'article 1 d'aquesta Llei ha d'aportar la prova que es compleixen les condicions previstes a l'esmentat apartat.

3. Els fets que puguin ser constitutius d'infracció s'han de recollir en un plec de concreció de fets que s'ha de notificar als interessats perquè, en el termini de quinze dies, el puguin contestar i, si s'escau, proposar les proves que considerin pertinents.

4. Practicats els actes d'instrucció necessaris, la Direcció d'Investigació ha de formular proposta de resolució que ha de ser notificada als interessats perquè, en el termini de quinze dies, formulin les al·legacions que considerin convenients.

5. Una vegada instruït l'expedient, la Direcció d'Investigació l'ha de remetre al Consell de la Comissió Nacional de la Competència, i li ha d'adjuntar un informe en què s'inclouï la proposta de resolució, així com, en els casos en què sigui procedent, proposta relativa a l'exempció o a la reducció de multa, d'acord amb el que preveuen els articles 65 i 66 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a DE LA RESOLUCIÓ DEL PROCEDIMENT SANZIONADOR

Article 51. *Procediment de resolució davant el Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència pot ordenar, d'ofici o a instància d'algun interessat, la pràctica de proves diferents de les practicades davant la Direcció d'Investigació en la fase d'instrucció, així com la realització d'actuacions complementàries amb la finalitat d'aclarir qüestions necessàries per a la formació del seu judici. L'acord de pràctica de proves i de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar als interessats, i es concedeix un termini de set dies per formular les al·legacions que considerin pertinents. L'acord ha de fixar, sempre que sigui possible, el termini per a la seva realització.

2. La Direcció d'Investigació ha de practicar les proves i actuacions complementàries que li siguin ordenades pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

3. A proposta dels interessats, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència pot acordar la celebració de vista.

4. Quan el Consell de la Comissió Nacional de la Competència estimi que la qüestió sotmesa al seu coneixement pot no haver estat qualificada degudament en la proposta de la Direcció d'Investigació, ha de sotmetre la nova qualificació als interessats i a aquesta perquè en el termini de quinze dies formulin les al·legacions que considerin oportunes.

5. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, conclues les actuacions i, si s'escau, informada la Comissió Europea d'acord amb el que preveu l'article 11.4 del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat, ha de dictar resolució.

Article 52. *Terminació convencional.*

1. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, a proposta de la Direcció d'Investigació, pot resoldre la terminació del procediment sancionador en matèria d'acords i pràctiques prohibides quan els presumptes infractors proposin compromisos que resolguin els efectes sobre la competència derivats de les conductes objecte de l'expedient i quedi garantit suficientment l'interès públic.

2. Els compromisos són vinculants i tenen plens efectes una vegada incorporats a la resolució que posi fi al procediment.

3. La terminació del procediment en els termes establerts en aquest article no es pot acordar una vegada elevat l'informe proposta que preveu l'article 50.4.

Article 53. *Resolucions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Les resolucions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència poden declarar:

a) L'existència de conductes prohibides per aquesta Llei o pels articles 81 i 82 del Tractat CE.

b) L'existència de conductes que, per la seva escassa importància, no siguin capaços d'afectar de manera significativa la competència.

c) No resultar acreditada l'existència de pràctiques prohibides.

2. Les resolucions del Consell de la Comissió Nacional de la Competència poden contenir:

a) L'ordre de cessació de les conductes prohibides en un termini determinat.

b) La imposició de condicions o obligacions determinades, ja siguin estructurals o de comportament. Les condicions estructurals només es poden imposar en absència d'altres de comportament d'eficàcia equivalent o quan, malgrat haver-hi condicions de comportament, aquestes resultin més costoses per a l'empresa en qüestió que una condició estructural.

c) L'ordre de remoció dels efectes de les pràctiques prohibides contràries a l'interès públic.

d) La imposició de multes.

e) L'arxivament de les actuacions en els supòsits previstos en aquesta Llei.

f) I qualssevol altres mesures l'adopció de les quals autoritzi aquesta Llei.

3. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència pot procedir, a proposta de la Direcció d'Investigació, que actua d'ofici o a instància de part, a la revisió de les condicions i de les obligacions imposades en les seves resolucions quan s'acrediti una modificació substancial i permanent de les circumstàncies tingudes en compte en dictar-les.

4. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència pot aclarir, d'ofici o a instància de part, conceptes foscos o suplir qualsevol omissió que continguin les seves resolucions.

Els aclariments o addicions es poden fer dins els cinc dies hàbils següents a la notificació de la resolució o, si s'escau, a la petició d'aclariment o addició, que s'ha de presentar dins el termini improrrogable de tres dies següents al de la notificació.

Els errors materials i els aritmètics poden ser rectificats en qualsevol moment.

SECCIÓ 3a DE LES MESURES CAUTELARS

Article 54. *Adopció de mesures cautelars.*

Una vegada incoat l'expedient, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència pot adoptar, d'ofici o a instància de part, a proposta o amb l'informe previ de la Direcció d'Investigació, les mesures cautelars necessàries tendents a assegurar l'eficàcia de la resolució que al seu moment es dicti.

CAPÍTOL III

Del procediment de control de concentracions econòmiques

SECCIÓ 1a DE LA NOTIFICACIÓ

Article 55. *Notificació de concentració econòmica.*

1. El procediment de control de concentracions econòmiques s'inicia una vegada rebuda en la forma escaient la notificació de la concentració d'acord amb el formulari de notificació establert per reglament.

2. Amb caràcter previ a la presentació de la notificació es pot formular consulta a la Comissió Nacional de la Competència sobre:

- a) si una determinada operació és una concentració de les previstes a l'article 7,
- b) si una determinada concentració supera els llindars mínims de notificació obligatòria previstos a l'article 8.

3. Davant el coneixement de la possible existència d'una concentració subjecta a control, la Direcció d'Investigació pot realitzar actuacions prèvies amb la finalitat de determinar amb caràcter preliminar si concorren les circumstàncies per a la seva notificació obligatòria d'acord amb l'article 9.

4. La Comissió Nacional de la Competència pot requerir al notificant perquè en el termini de 10 dies esmeni qualsevol falta d'informació o de documents preceptius i completi el formulari de notificació.

En cas que no es produeixi l'esmena dins el termini escaient, s'ha de tenir el notificant per desistit de la seva petició, i la Comissió Nacional de la Competència pot procedir a l'arxivament de les actuacions.

5. La Comissió Nacional de la Competència pot requerir en qualsevol moment del procediment la part notificant perquè, dins el termini de deu dies, aporti documents o altres elements necessaris per resoldre.

En cas que el notificant no complimenti el requeriment o ho faci fora del termini establert a aquest efecte, no s'ha de beneficiar del silenci positiu que preveu l'article 38.

6. En qualsevol moment del procediment, la Comissió Nacional de la Competència pot sol·licitar a tercers operadors la informació que consideri oportuna per a l'adequada valoració de la concentració. Així mateix, pot sol·licitar els informes que consideri necessaris per resoldre a qualsevol organisme de la mateixa Administració o a una de diferent.

Article 56. *Formulari abreujat de notificació.*

1. Es pot presentar un formulari abreujat de notificació, que ha de ser establert per reglament, per al seu ús, entre altres, en els supòsits següents:

a) Quan no hi hagi solapament horitzontal o vertical entre les parts de l'operació perquè cap d'aquests realitzi activitats econòmiques en el mateix mercat geogràfic i de producte de referència o en mercats relacionats de manera ascendent o descendent dins del procés de producció i comercialització.

b) Quan la participació de les parts en els mercats, per la seva escassa importància, no sigui susceptible d'afectar significativament la competència, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

c) Quan una part adquireixi el control exclusiu d'una o diverses empreses o parts d'empresa sobre la qual té el control conjunt.

d) Quan, tractant-se d'una empresa en participació, aquesta no exerceixi ni hagi previst exercir activitats dins el territori espanyol o quan les esmentades activitats siguin marginals.

2. La Comissió Nacional de la Competència pot exigir la presentació del formulari ordinari de notificació quan, tot i complir-se les condicions per utilitzar el formulari abreujat, determini que és necessari per a una investigació adequada dels possibles problemes de competència. En aquest cas, el termini màxim de resolució i notificació del procediment comença a comptar de nou des de la data de presentació del formulari ordinari.

SECCIÓ 2a DE LA INSTRUCCIÓ I RESOLUCIÓ DEL PROCEDIMENT

Article 57. *Instrucció i resolució a la primera fase.*

1. Rebuda en forma la notificació, la Direcció d'Investigació ha de formar expedient i elaborar un informe d'acord amb els criteris de valoració de l'article 10, juntament amb una proposta de resolució.

2. Sobre la base de l'informe i de la proposta de resolució de la Direcció d'Investigació, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència ha de dictar resolució en primera fase, en la qual pot:

a) Autoritzar la concentració.

b) Subordinar la seva autorització al compliment de determinats compromisos proposats pels notificants.

c) Acordar iniciar la segona fase del procediment, quan consideri que la concentració pot obstaculitzar el manteniment de la competència efectiva en tot o una part del mercat nacional.

d) Acordar la tramesa de la concentració a la Comissió Europea d'acord amb l'article 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener de 2004, sobre el control de les concentracions entre empreses i l'arxivament de la notificació corresponent. En aquest cas, s'ha de notificar l'esmentada tramesa al notificant, indicant-li que la competència per adoptar una decisió sobre l'assumpte correspon a la Comissió Europea d'acord amb la normativa comunitària i que, per tant, l'operació no es pot beneficiar del silenci positiu previst a l'article 38.

e) Acordar l'arxivament de les actuacions en els supòsits previstos en aquesta Llei.

Article 58. *Instrucció i resolució en la segona fase.*

1. Una vegada iniciada la segona fase del procediment, la Direcció d'Investigació ha d'elaborar una nota succinta sobre la concentració que, una vegada resolta els aspectes confidencials d'aquesta, s'ha de fer pública i s'ha de posar en coneixement de les persones físiques o jurídiques que puguin resultar afectades i del Consell de Consumidors i Usuaris, perquè presentin les seves al·legacions dins el termini de 10 dies.

En el supòsit que la concentració incideixi de manera significativa en el territori d'una Comunitat Autònoma, la Direcció d'Investigació ha de sol·licitar l'informe preceptiu, no vinculant, a la Comunitat Autònoma afectada, a la qual ha de remetre juntament amb la nota succinta, una còpia de la notificació presentada, una vegada resolta els aspectes confidencials d'aquesta, per emetre l'informe en el termini de vint dies.

2. Els possibles obstacles per a la competència derivats de la concentració s'han de recollir en un plec de concreció de fets elaborat per la Direcció d'Investigació, que s'ha de notificar als interessats perquè en un termini de 10 dies hi formulin al·legacions.

3. A sol·licitud dels notificants, s'ha de celebrar una vista davant el Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

4. Rebuda la proposta de resolució definitiva de la Direcció d'Investigació, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència ha d'adoptar la decisió final mitjançant una resolució en la qual pot:

a) Autoritzar la concentració.

b) Subordinar l'autorització de la concentració al compliment de determinats compromisos proposats pels notificants o condicions.

c) Prohibir la concentració.

d) Acordar l'arxivament de les actuacions en els supòsits previstos en aquesta Llei.

5. Les resolucions adoptades pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència s'han de comuni-

car al ministre d'Economia i Hisenda al mateix moment de la seva notificació als interessats.

6. Les resolucions en segona fase en les quals el Consell de la Comissió Nacional de la Competència prohibeixi una concentració o la subordini al compliment de compromisos o condicions no són eficaces ni executives i no posen fi a la via administrativa:

a) Fins que el ministre d'Economia i Hisenda hagi resolt no elevar la concentració al Consell de Ministres o hagi transcorregut el termini legal per fer-ho que estableix l'article 36 d'aquesta Llei.

b) En el supòsit que el ministre d'Economia i Hisenda hagi decidit elevar la concentració al Consell de Ministres, fins que el Consell de Ministres hagi adoptat un acord sobre la concentració que confirmi la resolució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència o hagi transcorregut el termini legal per fer-ho establert a l'article 36 d'aquesta Llei.

Article 59. *Presentació de compromisos.*

1. Quan d'una concentració puguin derivar obstacles per al manteniment de la competència efectiva, les parts notificants, per iniciativa pròpia o a instància de la Comissió Nacional de la Competència, poden proposar compromisos per resoldre'ls.

2. Quan es proposin compromisos, el termini màxim per resoldre i notificar el procediment s'amplia en 10 dies a la primera fase i 15 dies en la segona fase.

3. Els compromisos proposats per les parts notificants poden ser comunicats als interessats o a tercers operadors amb la finalitat de valorar la seva adequació per resoldre els problemes per a la competència derivats de la concentració, així com els seus efectes sobre els mercats.

Article 60. *Intervenció del Consell de Ministres.*

1. El ministre d'Economia i Hisenda pot elevar la decisió sobre la concentració al Consell de Ministres per raons d'interès general quan, en segona fase, el Consell de la Comissió Nacional de la Competència:

a) Hagi resolt prohibir la concentració.

b) Hagi resolt subordinar la seva autorització al compliment de determinats compromisos proposats pels notificants o condicions.

2. La resolució del ministre d'Economia i Hisenda ha de comunicar a la Comissió Nacional de la Competència alhora de la seva notificació als interessats.

3. El Consell de Ministres pot:

a) Confirmar la resolució dictada pel Consell de la Comissió Nacional de la Competència.

b) Acordar autoritzar la concentració, amb condicions o sense. L'esmentat acord ha d'estar degudament motivat en raons d'interès general diferents de la defensa de la competència, d'acord amb el que estableix l'article 10. Abans d'adoptar l'Acord corresponent, es pot sol·licitar informe a la Comissió Nacional de la Competència.

4. Transcorreguts els terminis indicats a l'article 36 sense que el ministre d'Economia i Hisenda o el Consell de Ministres hagin adoptat una decisió, la resolució expressa del Consell de la Comissió Nacional de la Competència en segona fase és eficaç, immediatament executiva i posa fi a la via administrativa, entenent-se que aquesta ha acordat:

a) Subordinar l'autorització de la concentració als compromisos o condicions previstos a l'esmentada resolució.

b) Prohibir la concentració, podent el Consell de la Comissió Nacional de la Competència:

1r Ordenar que no es procedeixi a aquesta, quan la concentració no s'hagi executat.

2n Ordenar les mesures apropiades per al restabliment d'una competència efectiva, inclosa la desconcentració, quan la concentració s'hagi executat.

5. L'Acord de Consell de Ministres ha de ser comunicat a la Comissió Nacional de la Competència alhora de la seva notificació a les parts.

TÍTOL V

Del règim sancionador

Article 61. *Subjectes infractors.*

1. Són subjectes infractors les persones físiques o jurídiques que realitzin les accions o omissions tipificades com a infraccions en aquesta Llei.

2. Als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei, l'actuació d'una empresa també és imputable a les empreses o persones que la controlen, excepte quan el seu comportament econòmic no estigui determinat per alguna d'aquestes.

3. Quan s'imposi una multa a una associació, unió o agrupació d'empreses i aquesta no sigui solvent, l'associació està obligada a recollir les contribucions dels seus membres fins cobrir l'import de la multa.

En cas que no s'aportin aquestes contribucions a l'associació dins el termini fixat per la Comissió Nacional de la Competència, es pot exigir el pagament de la multa a qualsevol de les empreses els representants de les quals siguin membres dels òrgans de govern de l'associació de què es tracti.

Una vegada que la Comissió Nacional de la Competència hagi requerit el pagament d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior, pot exigir el pagament del saldo a qualsevol membre de l'associació que operi en el mercat en què s'hagi produït la infracció quan això sigui necessari per garantir el pagament íntegre de la multa.

No obstant això, no s'exigeix el pagament que prevenen els paràgrafs segon i tercer a les empreses que demostrin que no han aplicat la decisió o recomanació de l'associació constitutiva d'infracció i que o bé n'ignoraven l'existència o se'n van distanciar activament abans que s'iniciés la investigació del cas.

La responsabilitat financera de cada empresa respecte al pagament de la multa no pot ser superior al 10 per cent del seu volum de negocis total en l'exercici immediatament anterior.

Article 62. *Infraccions.*

1. Les infraccions establertes en aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) Haver presentat a la Comissió Nacional de la Competència la notificació de la concentració econòmica fora dels terminis previstos als articles 9.3.a) i 9.5.

b) No haver notificat una concentració requerida d'ofici per la Comissió Nacional de la Competència segons el que preveu l'article 9.5.

c) No haver subministrat a la Comissió Nacional de la Competència la informació requerida per aquesta o haver subministrat informació incompleta, incorrecta, enganyosa o falsa.

d) No haver-se sotmès a una inspecció ordenada d'acord amb el que estableix l'article 40.

e) L'obstrucció per qualsevol mitjà de la tasca d'inspecció de la Comissió Nacional de la Competència. Entre d'altres, constitueixen obstrucció a la tasca inspectora les conductes següents:

1r No presentar o fer-ho de forma incompleta, incorrecta o enganyosa, els llibres o documents sol·licitats per la Comissió Nacional de la Competència en el curs de la inspecció.

2n No respondre a les preguntes formulades per la Comissió Nacional de la Competència o fer-ho de manera incompleta, inexacta o enganyosa.

3r Trencar els precintes col·locats per la Comissió Nacional de la Competència.

3. Són infraccions greus:

a) El desenvolupament de conductes col·lusòries en els termes previstos a l'article 1 de la Llei, quan aquestes consisteixin en acords, decisions o recomanacions col·lectives, pràctiques concertades o conscientment paral·leles entre empreses que no siguin competidores entre si, reals o potencials.

b) L'abús de posició de domini tipificat a l'article 2 que no tingui la consideració de molt greu.

c) El falsejament de la lliure competència per actes deslleials en els termes establerts a l'article 3 d'aquesta Llei.

d) L'execució d'una concentració subjecta a control d'acord amb el que preveu aquesta Llei abans d'haver estat notificada a la Comissió Nacional de la Competència o abans que s'hagi dictat i sigui executiva resolució expressa o tàcita autoritzant aquesta sense que s'hagi acordat l'aixecament de la suspensió.

4. Són infraccions molt greus:

a) El desenvolupament de conductes col·lusòries tipificades a l'article 1 de la Llei que consisteixin en càrtels o altres acords, decisions o recomanacions col·lectives, pràctiques concertades o conscientment paral·leles entre empreses competidores entre si, reals o potencials.

b) L'abús de posició de domini tipificat a l'article 2 de la Llei quan aquest sigui comès per una empresa que operi en un mercat recentment liberalitzat, tingui una quota de mercat pròxima al monopoli o gaudeixi de drets especials o exclusius.

c) Incomplir o contravenir el que estableix una resolució, acord o compromís adoptat en aplicació d'aquesta Llei, tant en matèria de conductes restrictives com de control de concentracions.

Article 63. Sancions.

1. Els òrgans competents poden imposar als agents econòmics, empreses, associacions, unions o agrupacions d'aquelles que, deliberadament o per negligència, infringeixin el que disposa aquesta Llei les sancions següents:

a) Les infraccions lleus amb multa de fins a l'1 per cent del volum de negocis total de l'empresa infractora en l'exercici immediatament anterior al de la imposició de la multa.

b) Les infraccions greus amb multa de fins al 5 per cent del volum de negocis total de l'empresa infractora en l'exercici immediatament anterior al de la imposició de la multa.

c) Les infraccions molt greus amb multa de fins al 10 per cent del volum de negocis total de l'empresa infractora en l'exercici immediatament anterior al d'imposició de la multa.

El volum de negocis total de les associacions, unions o agrupacions d'empreses es determina prenent en consideració el volum de negocis dels seus membres.

2. A més de la sanció prevista a l'apartat anterior, quan l'infractor sigui una persona jurídica, es pot imposar una multa de fins a 60.000 euros a cadascun dels seus representants legals o a les persones que integren els òrgans directius que hagin intervingut a l'acord o decisió.

Queden excloses de la sanció les persones que, formant part dels òrgans col·legiats d'administració, no hagin assistit a les reunions o hi hagin votat en contra o hagin salvat el seu vot.

3. En cas que no sigui possible delimitar el volum de negocis a què es refereix l'apartat 1 del present article, les infraccions tipificades en aquesta Llei són sancionades en els termes següents:

a) Les infraccions lleus amb una multa de 100.000 a 500.000 euros.

b) Les infraccions greus amb una multa de 500.001 a 10 milions d'euros.

c) Les infraccions molt greus amb una multa de més de 10 milions d'euros.

Article 64. Criteris per determinar l'import de les sancions.

1. L'import de les sancions es fixa atenent, entre d'altres, els criteris següents:

a) La dimensió i les característiques del mercat afectat per la infracció.

b) La quota de mercat de l'empresa o empreses responsables.

c) L'abast de la infracció.

d) La durada de la infracció.

e) L'efecte de la infracció sobre els drets i legítims interessos dels consumidors i usuaris o sobre altres operadors econòmics.

f) Els beneficis il·lícits obtinguts com a conseqüència de la infracció.

g) Les circumstàncies agreujants i atenuants que concorrin en relació amb cadascuna de les empreses responsables.

2. Per fixar l'import de les sancions s'han de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies agreujants següents:

a) La comissió repetida d'infraccions tipificades en aquesta Llei.

b) La posició de responsable o instigador de la infracció.

c) L'adopció de mesures per imposar o garantir el compliment de les conductes il·lícites.

d) La falta de col·laboració o obstrucció de la tasca inspectora, sense perjudici de la possible consideració com a infracció independent segons el que preveu l'article 62.

3. Per fixar l'import de la sanció s'han de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies atenuants següents:

a) La realització d'actuacions que posin fi a la infracció.

b) La no-aplicació efectiva de les conductes prohibides.

c) La realització d'actuacions tendents a reparar el dany causat.

d) La col·laboració activa i efectiva amb la Comissió Nacional de la Competència portada a terme fora dels supòsits d'exempció i de reducció de l'import de la multa regulats en els articles 65 i 66 d'aquesta Llei.

Article 65. *Exempció del pagament de la multa.*

1. Sense perjudici del que estableixen els articles anteriors, la Comissió Nacional de la Competència exigeix una empresa o una persona física del pagament de la multa que li hagi pogut imposar quan:

a) Sigui la primera a aportar elements de prova que, segons el parer de la Comissió Nacional de la Competència, li permetin ordenar el desenvolupament d'una inspecció en els termes establerts a l'article 40 en relació amb un càrtel, sempre que en el moment d'aportar-se aquells no es disposi d'elements suficients per ordenar-la, o

b) Sigui la primera a aportar elements de prova que, segons el parer de la Comissió Nacional de la Competència, li permetin comprovar una infracció de l'article 1 en relació amb un càrtel, sempre que, en el moment d'aportar-se els elements, la Comissió Nacional de la Competència no disposi d'elements de prova suficient per establir l'existència de la infracció i no s'hagi concedit una exempció a una empresa o persona física en virtut del que estableix la lletra a).

2. Perquè la Comissió Nacional de la Competència concedeixi l'exempció prevista a l'apartat anterior, l'empresa o, si s'escau, la persona física que hagi presentat la corresponent sol·licitud ha de complir els requisits següents:

a) Cooperar plenament, contínuament i diligentment amb la Comissió Nacional de la Competència, en els termes en què s'estableixin per reglament, al llarg de tot el procediment administratiu d'investigació.

b) Posar fi a la seva participació en la presumpta infracció en el moment en què faciliti els elements de prova a què fa referència aquest article, excepte en aquells supòsits en què la Comissió Nacional de la Competència estimi necessari que l'esmentada participació continuï amb la finalitat de preservar l'eficàcia d'una inspecció.

c) No haver destruït elements de prova relacionats amb la sol·licitud d'exempció ni haver revelat, directament o indirectament, a tercers diferents de la Comissió Europea o d'altres autoritats de competència, la seva intenció de presentar aquesta sol·licitud o el seu contingut.

d) No haver adoptat mesures per obligar altres empreses a participar en la infracció.

3. L'exempció del pagament de la multa concedida a una empresa beneficia igualment els seus representants legals, o les persones integrants dels òrgans directius i que hagin intervingut en l'acord o decisió, sempre que hagin col·laborat amb la Comissió Nacional de la Competència.

Article 66. *Reducció de l'import de la multa.*

1. La Comissió Nacional de la Competència pot reduir l'import de la multa corresponent en relació amb les empreses o persones físiques que, sense reunir els requisits establerts a l'apartat 1 de l'article anterior:

a) facilitin elements de prova de la presumpta infracció que aportin un valor afegit significatiu respecte a aquells dels quals disposi la Comissió Nacional de la Competència, i

b) compleixin els requisits establerts en les lletres a), b) i c) de l'apartat 2 de l'article anterior.

2. El nivell de reducció de l'import de la multa es calcula atenent la regla següent:

a) La primera empresa o persona física que compleixi el que estableix l'apartat anterior, es pot beneficiar d'una reducció d'entre el 30 i el 50 per cent.

b) La segona empresa o persona física es pot beneficiar d'una reducció d'entre el 20 i el 30 per cent.

c) Les successives empreses o persones físiques es poden beneficiar d'una reducció de fins al 20 per cent de l'import de la multa.

3. L'aportació per part d'una empresa o persona física d'elements de prova que permetin establir fets addicionals amb repercussió directa en l'import de la multa s'ha de tenir en compte per la Comissió Nacional de la Competència en determinar l'import de la multa corresponent a l'esmentada empresa o persona física.

4. La reducció de l'import de la multa corresponent a una empresa és aplicable, en el mateix percentatge, a la multa que es pugui imposar als seus representants o a les persones que integren els òrgans directius que hagin intervingut en l'acord o decisió, sempre que hagin col·laborat amb la Comissió Nacional de la Competència.

Article 67. *Multes coercitives.*

La Comissió Nacional de la Competència, independentment de les multes sancionadores i sense perjudici de l'adopció d'altres mesures d'execució forçosa previstes a l'ordenament, pot imposar, previ requeriment del compliment a les empreses, associacions, unions o agrupacions d'aquestes, i agents econòmics en general, multes coercitives de fins a 12.000 euros al dia amb la finalitat d'obligar-les:

a) A cessar en una conducta que hagi estat declarada prohibida de conformitat amb el que disposa la llei.

b) A desfer una operació de concentració que hagi estat declarada prohibida de conformitat amb el que disposa la llei.

c) A la remoció dels efectes provocats per una conducta restrictiva de la competència.

d) Al compliment dels compromisos o condicions adoptats en les resolucions de la Comissió Nacional de la Competència o en els acords de Consell de Ministres segons el que preveu aquesta llei.

e) Al compliment del que ordena una resolució, requeriment o acord de la Comissió Nacional de la Competència o del Consell de Ministres.

f) Al compliment del deure de col·laboració establert a l'article 39.

g) Al compliment de les mesures cautelars.

Article 68. *Prescripció de les infraccions i de les sancions.*

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap d'un any. El terme de la prescripció es compta des del dia en què s'hagi comès la infracció o, en el cas d'infraccions continuades, des del que hagin cessat.

2. Les sancions imposades per la comissió d'infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les imposades per la comissió d'infraccions greus al cap de dos anys i les imposades per infraccions lleus a l'any.

3. La prescripció s'interromp per qualsevol acte de l'Administració amb coneixement formal de l'interessat tendent al compliment de la llei i pels actes realitzats pels interessats per tal d'assegurar, complimentar o executar les resolucions corresponents.

Article 69. *Publicitat de les sancions.*

Són públiques, en la forma i les condicions que es prevegin per reglament, les sancions imposades en aplicació d'aquesta llei, la seva quantia, el nom dels subjectes infractors i la infracció comesa.

Article 70. Normativa aplicable i òrgans competents.

1. A excepció de les infraccions previstes a l'article 62 corresponents als articles 1, 2 i 3, tots d'aquesta Llei, el procediment per a la imposició de les sancions previstes en aquest títol es regeix pel que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la seva normativa de desplegament. No obstant això, el termini màxim de resolució es pot suspendre en els casos previstos a l'article 37 d'aquesta Llei.

2. La Direcció d'Investigació és l'òrgan competent per a la iniciació i instrucció del procediment sancionador i el Consell de la Comissió Nacional de la Competència per a la seva resolució.

Disposició addicional primera. Dels jutjats mercantils.

D'acord amb el que disposa l'article 86 ter 2. lletra f de la Llei orgànica 6/1985, del Poder Judicial, els jutjats mercantils coneixen de totes les qüestions que siguin de la competència de l'ordre jurisdiccional civil respecte als procediments d'aplicació dels articles 1 i 2 d'aquesta Llei.

Disposició addicional segona. Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

U. S'introdueix l'article 15 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, en els termes següents:

«Article 15 bis. *Intervenció en processos de defensa de la competència.*

1. La Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència i els òrgans competents de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències poden intervenir, sense tenir la condició de part, per iniciativa pròpia o a instància de l'òrgan judicial, mitjançant l'aportació d'informació o presentació d'observacions escrites sobre qüestions relatives a l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència. Amb la vènia del corresponent òrgan judicial, també poden presentar observacions verbals. A aquests efectes, poden sol·licitar a l'òrgan jurisdiccional competent que els remeti o els faci remetre tots els documents necessaris per fer una valoració de l'assumpte de què es tracti.

L'aportació d'informació no afecta les dades o els documents obtinguts en l'àmbit de les circumstàncies d'aplicació de l'exempció o reducció de l'import de les multes previstes als articles 65 i 66 de la Llei de defensa de la competència.

2. La Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència i els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'aportar la informació o presentar les observacions previstes al número anterior deu dies abans de la celebració de l'acte del judici a què es refereix l'article 433 d'aquesta Llei o dins el termini d'oposició o impugnació del recurs interposat.»

Dos. Es modifica l'article 212 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, afegint un nou número, que és el 3, en els termes següents:

«3. Les sentències que es dictin en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència les comunica el secretari judicial a la Comissió Nacional de la Competència.»

Tres. Es modifica l'article 249 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, afegint un nou incís, al seu número 4t, en els termes següents:

«4t Les demandes en matèria de competència deslleial, defensa de la competència, en aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència, propietat industrial, propietat intel·lectual i publicitat, sempre que no versin exclusivament sobre reclamacions de quantitat, cas en què es tramiten pel procediment que els correspongui en funció de la quantia que es reclami. No obstant això, cal atènyer-se al que disposa el punt 12 de l'apartat 1 de l'article 250 d'aquesta Llei quan es tracti de l'exercici de l'acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris en matèria de publicitat.»

Quatre. Es modifica l'article 404 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, afegint-hi un nou paràgraf en els termes següents:

«En els processos en els quals siguin aplicables els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència, el secretari judicial ha de traslladar a la Comissió Nacional de la Competència de l'acte admetent la demanda en el termini previst en el paràgraf anterior.»

Cinc. Es modifica l'article 434 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, afegint-hi un nou número, que és el 3, en els termes següents:

«3. Es pot suspendre el termini per dictar sentència en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència quan el tribunal tingui coneixement de l'existència d'un expedient administratiu davant la Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes i sigui necessari conèixer el pronunciament de l'òrgan administratiu. La suspensió s'ha d'adoptar motivadament, amb l'audiència prèvia de les parts, i s'ha de notificar a l'òrgan administratiu. Aquest, al seu torn, ha de traslladar la seva resolució al tribunal.

Contra l'acte de suspensió del procés només es pot donar recurs de reposició.»

Sis. Es modifica l'article 461 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, afegint-hi un nou número, que és el 5, en els termes següents:

«5. En els processos en els quals siguin aplicables els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència, el secretari judicial ha de traslladar a la Comissió Nacional de la Competència de l'escrit d'interposició del recurs d'apel·lació.»

Set. Es modifica l'article 465 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, afegint-hi un nou número, que és el 5, en els termes següents:

«5 Es pot suspendre el termini per dictar sentència en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència quan el tribunal tingui coneixement de l'existència d'un expedient administratiu davant la Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes i sigui necessari conèixer el pronunciament de l'òrgan administratiu. La suspensió s'adopti

motivadament, amb l'audiència prèvia de les parts, i s'ha de notificar a l'òrgan administratiu. Aquest, al seu torn, ha de traslladar la seva resolució al tribunal.

Contra l'acte de suspensió del procés només es pot presentar recurs de reposició.»

Disposició addicional tercera. *Comunicacions de la Comissió Nacional de la Competència.*

La Comissió Nacional de la Competència pot publicar comunicacions aclarint els principis que guien la seva actuació en aplicació d'aquesta Llei. En particular, les comunicacions referents als articles 1 a 3 d'aquesta Llei s'han de publicar després d'escoltar el Consell de Defensa de la Competència.

Disposició addicional quarta. *Definicions.*

1. Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'entén per empresa qualsevol persona o entitat que exerceixi una activitat econòmica, amb independència de l'estatut jurídic de l'esmentada entitat i de la seva forma de finançament.

2. Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per càrtel qualsevol acord secret entre dos o més competidors l'objecte del qual sigui la fixació de preus, de quotes de producció o de venda, el repartiment de mercats, incloses les licitacions fraudulentoses, o la restricció de les importacions o exportacions.

Disposició addicional cinquena. *Referències als òrgans nacionals de competència existents en altres normes.*

1. La Comissió Nacional de la Competència és l'Àutoritat Nacional de Competència als efectes del Reglament (CE) núm. 1/2003 del Consell, de 16 de desembre de 2002, relatiu a l'aplicació de les normes sobre competència previstes en els articles 81 i 82 del Tractat.

2. Les referències de la normativa vigent al Tribunal de Defensa de la Competència i al Servei de Defensa de la Competència s'entenen fetes a la Comissió Nacional de la Competència.

3. No obstant això, les referències de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, al Tribunal de Defensa de la Competència i al Servei de Defensa de la Competència s'entenen realitzades al Consell de la Comissió Nacional de la Competència i a la Direcció d'Investigació, respectivament. Sense perjudici d'això, el Consell de Defensa de la Competència és presidit pel president de la Comissió Nacional de la Competència.

Disposició addicional sisena. *Extinció del Tribunal de Defensa de la Competència i del Servei de Defensa de la Competència.*

1. Queden extingits l'Organisme Autònom Tribunal de Defensa de la Competència i el Servei de Defensa de la Competència.

2. Es traspassen a la Comissió Nacional de la Competència els mitjans materials del Tribunal de Defensa de la Competència i del Servei de Defensa de la Competència i aquella se subroga en els drets i obligacions dels quals aquests siguin titulars de forma que es garanteixi la màxima economia de recursos.

3. Els funcionaris i el personal que en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei prestin serveis al Tribunal de Defensa de la Competència i al Servei de Defensa de la Competència, s'integren a la Comissió Nacional de la Competència.

Disposició addicional setena. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

U. Es fa una nova redacció de l'article 8.6 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en els termes següents:

«6. També coneixen els jutjats contenciosos administratius de les autoritzacions per a l'entrada en domicilis i altres llocs l'accés als quals requereixi el consentiment del titular, sempre que això sigui procedent per a l'execució forçosa d'actes de l'Administració pública.

Així mateix, correspon als jutjats contenciosos administratius l'autorització o ratificació judicial de les mesures que les autoritats sanitàries considerin urgents i necessàries per a la salut pública i impliquin privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental.

A més, els jutjats contenciosos administratius coneixen de les autoritzacions per a l'entrada i inspecció de domicilis, locals, terrenys i mitjans de transport que hagi estat acordada per la Comissió Nacional de la Competència, quan, requerint l'esmentat accés i inspecció el consentiment del seu titular, aquest s'hi oposi o hi hagi risc d'aquesta oposició.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 10.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en els termes següents:

«Article 10. *Competències de les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia.*

1. Les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia coneixen en única instància dels recursos que es dedueixin en relació amb:

a) Els actes de les entitats locals i de les administracions de les comunitats autònomes, el coneixement de les quals no estigui atribuït als jutjats contenciosos administratius.

b) Les disposicions generals emanades de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

c) Els actes i les disposicions dels òrgans de govern de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, i de les institucions autonòmiques anàlogues al Tribunal de Comptes i al defensor del poble, en matèria de personal, administració i gestió patrimonial.

d) Els actes i resolucions dictats pels tribunals economicoadministratius regionals i locals que posin fi a la via economicoadministrativa.

e) Les resolucions dictades pel Tribunal Economicoadministratiu Central en matèria de tributs cedits.

f) Els actes i les disposicions de les juntes electorals provincials i de comunitats autònomes, així com els recursos contenciosos electorals contra acords de les juntes electorals sobre proclamació d'electes i elecció i proclamació de presidents de corporacions locals, en els termes de la legislació electoral.

g) Els convenis entre administracions públiques les competències de les quals s'exerceixen en l'àmbit territorial de la corresponent comunitat autònoma.

h) La prohibició o la proposta de modificació de reunions previstes a la Llei orgànica 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del dret de reunió.

i) Els actes i les resolucions dictats per òrgans de l'Administració General de l'Estat la competència dels quals s'estengui a tot el territori nacional i el nivell orgànic dels quals sigui inferior al de ministre o secretari d'Estat en matèries de personal, propietats especials i expropiació forçosa.

j) Els actes i les resolucions dels òrgans de les comunitats autònomes competents per a l'aplicació de la Llei de defensa de la competència.

k) Qualsevol altres actuacions administratives no atribuïdes expressament a la competència d'altres òrgans d'aquest ordre jurisdiccional.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional quarta de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb la redacció següent:

«3. Les resolucions i els actes del president i del Consell de la Comissió Nacional de la Competència, directament, en única instància, davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Disposició addicional vuitena. *Referències a la Comissió Nacional de la Competència i als seus òrgans de direcció.*

Les referències contingudes en aquesta Llei a la Comissió Nacional de la Competència i als seus òrgans de direcció relatives a funcions, potestats administratives i procediments, s'entenen fetes als òrgans d'instrucció i resolució corresponents de les comunitats autònomes amb competència en la matèria quan aquestes es refereixin a les competències corresponents previstes a l'article 13 d'aquesta Llei.

Disposició addicional novena. *Assistència jurídica a la Comissió Nacional de la Competència.*

L'assistència jurídica, consistent en l'assessorament, representació i defensa en judici de la Comissió Nacional de la Competència s'ha de portar a terme de conformitat amb la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques.

Disposició addicional desena. *Modificació de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.*

U. Es modifica l'article 5. U.3 de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, en els termes següents:

«3. El Consell de Defensa de la Competència, com a òrgan de participació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, assumeix les funcions següents:

a) Realitzar el seguiment periòdic de la política de defensa de la competència per part de les diferents administracions públiques.

b) Promoure l'intercanvi d'informació i la realització i publicació d'estudis en què es posin de manifest els criteris seguits per les diferents administracions en aplicació de la normativa de defensa de la competència i, si s'escau, la necessitat de fer que aquests siguin uniformes.

c) Informar sobre els projectes de disposicions de caràcter general que afectin les matèries de la defensa de la competència en què les comunitats autònomes tenen competències d'execució.

d) Elaborar directrius sobre la interpretació de l'apartat 2 de l'article 1 d'aquesta Llei.»

Dos. Es modifica l'article 5.Dos, lletra b), de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, en els termes següents:

«b) La Comissió Nacional de la Competència ha de remetre als òrgans autonòmics una nota sucinta de les actuacions practicades d'ofici i una còpia de totes les denúncies respecte de les quals hi hagi indicis racionals d'infracció, que es refereixin a conductes que afectin la seva respectiva comunitat autònoma.»

Tres. Es modifica l'article 5 apartat quatre, de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, en els termes següents:

«La Comissió Nacional de la Competència, en l'exercici de les funcions que li són pròpies, ha de recollir de l'òrgan autonòmic l'informe preceptiu, no vinculant, que s'ha d'emetre en el termini de vint dies, en relació amb aquelles conductes previstes als articles 1, 2 i 3 de la Llei de defensa de la competència o els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea que, afectant un àmbit supraautonòmic o el conjunt del mercat nacional, incideixin de forma significativa en el territori de la respectiva comunitat autònoma.

Per això, la Comissió Nacional de la Competència ha de remetre a l'òrgan autonòmic de la respectiva comunitat autònoma una còpia del plec de concreció de fets i, si s'escau, de la denúncia i dels documents i proves practicades que constin a l'expedient, indicant-se aquest fet en la notificació als interessats de l'esmentat plec.

La Comissió Nacional de la Competència ha de comunicar a l'òrgan autonòmic de la respectiva comunitat autònoma els acords i les resolucions adoptats, tant en la fase d'instrucció com de resolució, que posin fi al procediment, respecte a aquestes conductes.»

Disposició addicional onzena. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

A la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, s'inclou, entre els organismes relacionats a l'apartat 1, «...la Comissió Nacional de la Competència».

Disposició transitòria primera. *Procediments iniciats formalment.*

1. Els procediments sancionadors en matèria de conductes prohibides incoats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es tramiten i resolen d'acord amb les disposicions vigents en el moment del seu inici. En tot cas s'entenen caducades les sol·licituds presentades en aplicació de l'article 4 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

2. Els procediments de control de concentracions iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es tramiten i resolen d'acord amb les disposicions vigents en el moment del seu inici.

3. En la tramitació dels procediments indicats en els apartats anteriors, les referències al Tribunal de Defensa de la Competència i al Servei de Defensa de la Competència s'entenen fetes, respectivament, al Consell de la

Comissió Nacional de la Competència i a la Direcció d'Investigació.

Disposició transitòria segona. *Constitució de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. Sense perjudici del que disposa la disposició addicional sisena d'aquesta Llei, el president del Tribunal de Defensa de la Competència i els Vocals passen a tenir la condició de president i consellers de la Comissió Nacional de la Competència fins a l'expiració del seu mandat, sense possibilitat d'un altre nomenament posterior per al mateix càrrec.

2. Amb la finalitat d'adaptar la composició del nombre de membres del Consell de la Comissió Nacional de la Competència al que disposen els articles 20.b) i 33.1 d'aquesta Llei, la reducció a sis consellers s'ha d'anar produint progressivament en funció de l'expiració del mandat del president i els vocals del Tribunal de Defensa de la Competència en els termes previstos a l'apartat anterior.

3. La designació dels nous consellers ha de tenir lloc a partir del moment en què el nombre de consellers sigui inferior a sis.

4. En el termini de tres mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de procedir a la designació del director d'Investigació. Fins que no es realitzi, el director general de Defensa de la Competència continua exercint les seves funcions.

Disposició derogatòria.

1. Per aquesta Llei queda derogada la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquesta Llei.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Reial decret 1443/2001, de 21 de desembre, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, pel que fa al control de concentracions econòmiques i els articles 2 i 3 del capítol I, els articles 14 i 15, apartats 1 a 4, del capítol II i el capítol III del Reial decret 378/2003, de 28 de març, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i registre de defensa de la competència segueixen en vigor fins que el Govern aprovi, si s'escau, nous textos reglamentaris, en el que no s'oposi en el que preveu aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució.

S'exceptuen d'això els preceptes següents:

La disposició addicional primera, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.5a de la Constitució.

Els articles 12, apartat 3 i 16; i les disposicions addicionals segona, setena i novena, que es dicten a l'empara de l'article 149.1. 6a de la Constitució.

L'article 23, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

1. El Govern i el ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i en l'àmbit de les seves competències respectives, poden dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

2. En particular, s'autoritza el Govern perquè en el termini de 6 mesos dicti les disposicions reglamentàries que despleguin aquesta Llei quant als procediments, el tracta-

ment de les conductes de menys importància, i el sistema de clemència o exempció i reducció de multa a les empreses que col·laborin en la lluita contra els càrtels.

3. Igualment, s'autoritza el Govern perquè, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de la Competència, mitjançant reial decret, modifiqui els llistats establerts a l'article 8 d'aquesta Llei. En tot cas, la Comissió Nacional de la Competència ha de fer cada tres anys una valoració de l'aplicació dels llistats als efectes de proposar, si s'escau, la seva modificació al Govern.

4. En el termini de tres mesos després de la constitució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència, el Consell de Ministres ha d'aprovar mitjançant reial decret, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de la Competència, l'Estatut d'aquesta, en el qual s'han d'establir totes les qüestions relatives al funcionament i el règim d'actuació de la Comissió Nacional de la Competència que siguin necessàries conforme a les previsions d'aquesta Llei i, en particular, les següents:

- l'estructura orgànica de la Comissió Nacional de la Competència;
- la distribució de competències entre els diferents òrgans;
- el règim del personal.

5. Així mateix, s'autoritza el Govern perquè mitjançant reial decret modifiqui la regulació de l'estructura organitzativa del Ministeri d'Economia i Hisenda d'acord amb la nova organització institucional que preveu aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'1 de setembre de 2007.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, els articles 65 i 66 d'aquesta Llei entren en vigor en el mateix moment que el seu reglament de desplegament.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei.

Madrid, 3 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13022 *LLEI ORGÀNICA 8/2007, de 4 de juliol, sobre finançament dels partits polítics. («BOE» 160, de 5-7-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'aprovació al Congrés dels Diputats de la Llei orgànica 3/1987, sobre finançament de partits polítics, va constituir la primera regulació de la font d'ingressos d'una de les institucions bàsiques sobre la qual se sustenta el nostre sistema democràtic. Els partits polítics són associacions privades que compleixen una funció pública transcendental en el nostre sistema democràtic en ser